Frați de grai, frați de trai

Departamentul pentru Românii de Pretutindeni

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul V, Nr. 50, Noiembrie 2025

Spania

- vatră de credință și spiritualitate românească -

Comunitatea românească din Spania joacă un rol vital în menținerea și promovarea tradițiilor ortodoxe în această țară. Prin participarea activă la slujbele religioase, implicarea în proiectele de construcție și renovare a bisericilor și mănăstirilor, precum și prin transmiterea valorilor creștine generațiilor următoare, românii din Spania contribuie la vitalitatea și creșterea ortodoxiei în Peninsula Iberică.

Comunitatea ortodoxă română din Spania se confruntă și cu anumite provocări, cum ar fi integrarea socială, menținerea identității culturale și asigurarea resurselor financiare pentru susținerea bisericilor și mănăstirilor. Cu toate acestea...

Ionuț Țene, pag. 4

De la Missy, la Maria. Nașterea unei Regine. Pe scena vieții, pe scena de teatru.

Pretextul dramatic al piesei, *„inima Reginei"* , sugerată, la propriu, de prezența pe scenă a casetei (evident, o replică) care a adăpostit vremelnic inima Reginei, motiv devenit un veritabil liant epic al întregii reprezentații, reprezintă pentru actiță un alt prilej pentru a exploata dramatic situația, monologul propriu-zis fiind în fapt o dedublare a personalității, prezența fizică a Reginei având de fapt două coordonate: jocul scenic al Claudiei Motea și raportarea la simbolul reprezentat de caseta care adăpostește *„inima"*...

pag. 17

Mesaj cu ocazia Zilei Naționale a României 1 Decembrie 2025

Cu prilejul Zilei Naționale a României, Ion-Mihai Știrbu, consul al României la Almeria, împreună cu întreaga echipă a Oficiului Consular, transmitem tuturor românilor, oriunde s-ar afla, cele mai calde urări de sănătate, prosperitate și împlinire.

În mod special, adresăm un **„La mulți ani!"** plin de emoție și respect comunității românești din Andalucía care prin muncă, solidaritate și demnitate reprezintă cu cinste valorile și spiritul românesc.

Să ne bucurăm împreună de această zi a unității naționale, cu gândul la România și la legătura puternică ce ne unește oriunde ne-am afla.

Consulatul României la Almería

REDACȚIA *pag. 3*

editorial

Frați de grai, frați de trai

Din România în Andalucía: spirit european, rădăcini românești

Cu sprijinul **Departamentului pentru Românii de Pretutindeni**, visul acestei reviste a prins rădăcini și a devenit glasul românilor din peninsulă, care se trăiesc aici, pe vechiul pământ al Hispaniei romane, unde ecoul latinității noastre răsună firesc.

Aici, pe urmele împăratului Traian, născut la Italica, pământul andaluz pare să păstreze amintirea vechilor legături dintre Dacia și Roma, dintre Dunăre și Guadalquivir. Nu întâmplător, Alexandru Ciorănescu, marele cărturar român stabilit în Insulele Canare, vorbea despre o latinitate care nu cunoaște hotare, un arc de lumină peste două lumi ce împărtășesc aceeași rădăcină spirituală.

În acest spațiu încărcat de istorie, românii de astăzi reînvie, prin limbă, cultură și solidaritate, acel fir neîntrerupt care unește neamul nostru cu moștenirea Romei.

Despre europeismul românesc, același Ciorănescu – despre care Mircea Coloșenco menționa, în România literară (nr. 43/2020), că nici a zecea parte din contribuțiile sale științifice nu poate fi regăsită în bibliotecile mari din țară, spre a fi cercetată – scria, în 1942, cu luciditate și speranță: *„Lipsite în trecutul mai îndepărtat de îngrijirea ce li s-ar fi cuvenit, ele (bunurile noastre culturale) au avut nevoie de infuziunea...*

La 5 ani de la prima sa apariție, publicația Români în Andalucía își dovedește nu doar utilitatea cât, mai ales, importanța în ceea ce privește o mai bună informare a românilor care trăiesc, temporar sau stabiliți definitiv, în Spania și o permanentă conectare a lor cu realitățile din țară, cu limba, cultura, spiritualitatea și valorile noastre românești. Dacă ne gândim fie și doar la cei din a doua generație de emigranți români, respectiv tinerii născuți în străinătate și care urmează cursurile unor școli de acolo, înțelegem cât de importantă, de imperativă chiar este păstrarea acestor legături.

Faptul că ziarul ***Români în Andalucía*** trece dincolo de aceste obiective, pe care și le-a trasat încă de la înființare, promovând în paginile sale scriitorii de limbă română aflați pe teritoriul Spaniei (dar nu numai), este cu atât mai lăudabil, dovedind în acești ani o contribuție care merită să fie luată în seamă atunci când vorbim despre un capitol ce se conturează tot mai clar în literatura română, anume literatura scrisă de românii expatriați. De asemenea, prezența scriitorilor din țară în paginile publicației facilitează dialogul literar, dar și accesul celor aflați la o distanță considerabilă de România la ceea ce se scrie și se publică acasă.

Dacă menționăm și rolul pe care Români în Andalucía (editat de către Asociación Socio-Cultural Romanați) și l-a asumat pentru promovarea României, tradițiilor, istoriei și culturii noastre în Spania, avem un tablou aproape complet al eforturilor pe care redactorul-șef Mircea G. Florescu, prin munca, perseverența și seriozitatea de care dă dovadă, le face pentru apariția lunară a ziarului. La cât mai multe ediții Români în Andalucía!

Dr. Mircea Arman
Manager Revista TRIBUNA

TRIBUNA

Instituție publică în subordinea Consiliului Județean Cluj

PUBLICAȚIE BILUNARĂ

Iubiți frați români din Andalucia și din întreaga Spanie,
Frate Giani-Mircea,

Cu mare bucurie și prețuire aflu că publicația voastră, **„Români în Andalucia – Frați de grai, frați de trai”**, împlinește 5 ani de la prima apariție și ajunge la numărul 50. Este o realizare deosebită, care vorbește despre unitatea, dăruirea și dragostea de țară care vă definesc.

Prin munca voastră, păstrați vie limba, credința și valorile românești pe meleaguri iberice, aducând împreună o comunitate care merită toată recunoștința noastră.

Vă felicit din inimă pentru consecvență și devotament, pentru modul în care arătați că *„a fi român”* este o cinste, oriunde ne-am afla. Vă doresc ani mulți de continuitate, inspirație și colaborări frumoase, spre binele tuturor românilor de pretutindeni.

Cu prietenie și respect,
Ringo Dămureanu
Președinte, Sindicatul Național Forța Legii

Sindicatul Național "Forța Legii"

Sindicatul în slujba Ta. De 25 de ani.

CONSULATUL ROMÂNIEI LA ALMERIA
CONSULADO DE RUMANIA EN ALMERÍA

La ceas aniversar, Consulatul României la Almería dorește să transmită cele mai sincere felicitări publicației ”Români în Andalucía – Frați de grai, frați de trai”, cu ocazia împlinirii a 5 ani de activitate și 50 de numere tipărite, o poveste editorială în plină evoluție.

Apreciem efortul și devotamentul echipei editoriale, care, prin muncă voluntară și pasiune a demonstrat că jurnalismul contribuie esențial la menținerea legăturii cu limba, tradițiile și identitatea românească, oriunde ne-am afla.

Vă dormim mult succes în continuare, inspirație și putere de a duce mai departe această frumoasă misiune!

La mulți ani publicației ”Români în Andalucía – Frați de grai, frați de trai” și tuturor celor care îi dau viață!

Consulatul României la Almería
Carretera Huércal de Almería 46, 04009
Almería
Tel: 950 625 963; 950 624 769

Frați de grai, frați de trai
Români în Andalucía
Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar.

Editor: Asociación Socio-Cultural Romanati
Redacția: Centro Cultural La Tierra Tracia
Calle Geranio 28, El Ejido, Almeria, 04700, Spania
Email: asociacionromanati@gmail.com
www.romaniinandalucia.com
facebook.com/romaniinandalucia
Tel/WhatsApp: +34 643 631 324

Redactor Șef: Mircea G. Florescu
Redactor Șef Adjunct: Violeta Andrei Stoicescu
Redactori: Dana Oprica, Teodora Olteanu, Dorina Florescu Titi Sultan, Violeta Ionela Anciu, Nicolaie Dincă
Colaboratori: Marian Nencescu, Dan Toma Dulciu, Ionuț Țene, Valeru Ciurea, Medana Oprea, Cristian Segărceanu, Adina Vâlcu, Tanța Tănăsescu, Andra Fornea, Ana Andrei.
Machetare grafică: Dorina Florescu

DEPARTAMENTUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Această publicație a fost tipărită cu sprijinul Departamentului pentru Românii de Pretutindeni
www.drp.gov.ro
Conținutul acestei publicații nu reprezintă poziția oficială a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni.

Publicație apărută cu susținerea Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România
FILIALA OCCIDENT
FILIALA UZP OCCIDENT

Editorial:

Frați de grai, frați de trai
Din România în Andalucía: spirit european, rădăcini românești

Cincizeci de numere, cinci ani de povești, emoții și oameni. *Români în Andalucía – Frați de grai, frați de trai este o publicație-punte între suflete, dovada că limba română nu cunoaște granițe și că dorul de acasă se poate transforma în forță și comunitate.*

Cu sprijinul **Departamentului pentru Românii de Pretutindeni**, visul acestei reviste a prins rădăcini și a devenit glasul românilor din peninsulă, care se trăiesc aici, pe vechiul pământ al Hispaniei romane, unde ecoul latinității noastre răsună firesc.

Aici, pe urmele împăratului Traian, născut la Italica, pământul andaluz pare să păstreze amintirea vechilor legături dintre Dacia și Roma, dintre Dunăre și Guadalquivir. Nu întâmplător, Alexandru Ciorănescu, marele cărturar român stabilit în Insulele Canare, vorbea despre o latinitate care nu cunoaște hotare, un arc de lumină peste două lumi ce împărtășesc aceeași rădăcină spirituală.

În acest spațiu încărcat de istorie, românii de astăzi reînvie, prin limbă, cultură și solidaritate, acel fir neîntrerupt care unește neamul nostru cu moștenirea Romei.

Despre europeismul românesc, același Ciorănescu – despre care Mircea Coloșenco menționa, în România literară (nr. 43/2020), că nici a zecea parte din contribuțiile sale științifice nu poate fi regăsită în bibliotecile mari din țară, spre a fi cercetată – scria, în 1942, cu luciditate și speranță: *„Lipsite în trecutul mai îndepărtat de îngrijirea ce li s-ar fi cuvenit, ele (bunurile noastre culturale) au avut nevoie de infuziunea de sânge a spiritului european pentru a ajunge la deplina și adevărata lor expansiune. Grație acestui spirit european, se poate vorbi astăzi de o cultură românească, susținută de propriile sale mijloace și care, fără a ignora adânca solidaritate de gândire a continentului, sporește cu fecunditate bunurile noastre naționale.”* (Spiritul european în cultura românească, pp. 29-50, în Literatura comparată, Studii și articole)

Această reflecție rămâne valabilă și astăzi, aici, în inima Hispaniei romane, unde românii își afirmă identitatea fără a se rupe de spiritul european care i-a inspirat mereu. În paginile revistei care împlinește ani și numere, ecoul cuvintelor lui Ciorănescu prinde viață: o cultură românească deschisă, matură, capabilă să se împlinească în dialog cu lumea.

Același spirit european, care a modelat cultura românească și i-a dat forța de a se afirma între popoarele lumii, leagă și astăzi românii de pretutindeni într-o comunitate de valori și de destin. Astfel, ceea ce scria Ciorănescu, despre vocația universală a românilor și despre contribuția lor la spiritualitatea europeană, rămâne la fel de actual: ***„Dintre națiunile mai puțin numeroase, niciuna n-a dat schimburilor internaționale mai mult decât România. Lista oamenilor de seamă cu care sunt datoare neamurile învecinate a fost făcută de multe ori. Niciodată nu s-a atras însă luarea aminte asupra împrejurării că aceste energii împrumutate se numără printre cei care au deschis în patria lor noi orizonturile largi europene.”*** (Literatură comparată, Studii și schițe. București, Casa Școalelor, p. 40)

Prin urmele lăsate de Ioan și Matei Corvin, Nicolae Olahul, Petru Movilă, Nicolae Milescu sau Cantemirii, România și-a afirmat de secole vocația europeană. Astăzi, în Spania, această moștenire prinde din nou viață — prin românii care, asemenea lor, duc cu demnitate și inteligență chipul unei Europe unite prin cultură.

Spiritul european, care a inspirat deopotrivă condeiul lui Ciorănescu și faptele Reginei Maria, de la nașterea căreia s-au împlinit, în 2025, 150 de ani, ne amintește că demnitatea și deschiderea către lume pot merge mână în mână. Asemenea Reginei, care a știut să poarte numele României cu noblețe în fața Europei, și românii din Spania duc mai departe chipul unei națiuni care nu se teme să iubească, să construiască și să viseze dincolo de hotare. Când Regina Maria vorbea Europei despre România, o făcea cu o mândrie senină și cu acea pasiune care nu cunoaște jumătăți de măsură. Ea știa că identitatea românească își găsește locul firesc printre națiunile Europei prin cultură, frumusețe și curaj.

Același spirit se regăsește astăzi în românii din Spania, care, prin muncă și solidaritate, continuă acea misiune tăcută de a face cunoscută lumii fața luminoasă a României.

Aici, în paginile revistei aniversate, se întâlnesc tradiția și speranța, istoria și viitorul. Nu suntem departe unii de alții câtă vreme vorbim aceeași limbă și ne pasă unii de alții. Aceasta este esența revistei – un loc unde se cultivă identitatea, unde fiecare articol rostește, cu emoție și mândrie: România trăiește prin noi.

Scopul acestor cincizeci de publicații nu a fost și nu este acela de a informa, ci de a uni, de a păstra vie flacăra românismului oriunde bate inima unui frate de grai.

În fiecare pagină s-a scris o poveste: povestea celor care au plecat, dar n-au uitat, a celor care, departe fiind, și-au făcut din cuvânt o punte și din tradiție un acoperământ pentru suflet. În paginile revistei s-au întâlnit copii care au învățat primele poezii, cântece și jocuri românești, profesori care duc mai departe limba noastră, artiști care poartă folclorul în inimi. Toți alcătuiesc împreună un tablou viu al identității românești.

Revista a devenit un spațiu al încrederii. Aici, românii și-au regăsit rădăcinile și curajul de a merge mai departe. Într-o lume tot mai grăbită, aceste pagini ne-au învățat sau ne-au amintit să respirăm românește, să ne întoarcem din când în când la izvoare. În fiecare articol s-a simțit un fir nevăzut care leagă Andalucia de Carpați, Almería de Ardeal, Malaga de Moldova. Este firul dorului, dar și al mândriei de a fi român.

Cincizeci de numere înseamnă cincizeci de trepte spre unitate. Fiecare număr a fost o lumânare aprinsă pentru România, acolo unde trăiesc românii cu suflet cald, sub soarele dogoritor al Andaluciei. Cincizeci de numere nu înseamnă o poveste încheiată, ci începutul unui nou capitol, un drum ce merge mai departe, cu aceeași credință și aceeași bucurie.

Prin munca redacției, prin pasiunea celor care scriu și celor care citesc, revista a devenit un reper: o dovadă că diaspora nu înseamnă tăcere, ci voce, cântec și lumină.

În numele tuturor românilor din Andalucía și din Spania spunem astăzi cu recunoștință:

La mulți ani, Frați de grai, frați de trai!

Să rămâneți mereu o fereastră deschisă către România și o lumină pentru toți cei care, oriunde s-ar afla, vorbesc, gândesc și simt românește.

Redacția

Spania

- vatră de credință și spiritualitate românească -

Ionuț Țene

Spania, un tărâm binecuvântat, găzduiește în prezent aproximativ 120 de parohii și biserici ortodoxe românești, toate sub păstorirea înțeleaptă și îndrumarea Preasfințitului Timotei, Episcopul Spaniei și Portugaliei. Această țară, cu o istorie bogată și legături adânci cu sângele valah, a devenit un centru monastic dedicat vieții monahale și rugăciunii pentru călugării ortodocși români.

Comunitatea românească din Spania joacă un rol vital în menținerea și promovarea tradițiilor ortodoxe în această țară. Prin participarea activă la slujbele religioase, implicarea în proiectele de construcție și renovare a bisericilor și mănăstirilor, precum și prin transmiterea valorilor creștine generațiilor următoare, românii din Spania contribuie la vitalitatea și creșterea ortodoxiei în Peninsula Iberică.

Comunitatea ortodoxă română din Spania se confruntă și cu anumite provocări, cum ar fi integrarea socială, menținerea identității culturale și asigurarea resurselor financiare pentru susținerea bisericilor și mănăstirilor. Cu toate acestea, există și perspective promițătoare pentru viitor, cum ar fi creșterea numărului de credincioși, consolidarea relațiilor cu autoritățile locale și dezvoltarea unor proiecte educaționale și culturale pentru tinerii ortodocși.

Contribuția românească la peisajul religios spaniol este accentuată de existența a trei mănăstiri înfloritoare, care au evoluat ca nuclee de spiritualitate și cultură românească. Un eveniment semnificativ a avut loc la sfârșitul lunii iulie 2013, când a fost înființată o nouă mănăstire ortodoxă românească, protejată de Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași. Situată în fostul seminar catolic din Vilaller, în Munții Pirinei, această așezare monahală românească servește drept punct de reper spiritual pentru

Mănăstirea ,,Sfânta Cuvioasă Parascheva" VILALLER

românii din Spania, oferind un spațiu de reculegere și rugăciune în tradiția ortodoxă. Eforturile de a găsi un loc adecvat pentru o mănăstire ortodoxă românească au început încă din 2007. După nenumărate căutări și rugăciuni, Dumnezeu a rânduit ca acest așezământ monahal mult dorit să se materializeze în pitorescul oraș Vilaller din Munții Pirinei.

Dincolo de granițele României, Spania a devenit un cămin pentru mulți români, o **"Mică Românie"** unde își mențin viu patrimoniul cultural și spiritual. Comunitatea românească de aici este activă, dinamică și bine integrată în societatea spaniolă. În ciuda faptului că mulți români locuiesc în Spania de mulți ani, ei continuă să-și prețuiască limba și credința, aducând tradițiile ortodoxe în inima Regatului Spaniei. Lângă Madrid, există o mănăstire dedicată în primul rând sărbătorii Nașterii Domnului, ceea ce ilustrează în continuare aderarea românilor la credința lor.

Mănăstirea ortodoxă română **"Nașterea Domnului"** și **"Soborul Maicii Domnului"**, situată în Cenicientos, la 95 de kilometri vest de Madrid, este una dintre cele patru așezăminte monahale din cadrul Episcopiei Ortodoxe Române a Spaniei și Portugaliei. Fondată în 2017, prin inițiativa Preasfințitului Părinte Timotei, Episcopul ortodox român al Spaniei și Portugaliei, situl mănăstirii a fost achiziționat și ulterior transformat într-o casă monahală și reședință episcopală temporară. Piatra de temelie a viitoarei biserici de lemn a mănăstirii a fost pusă în 2018, iar mănăstirea are acum o capelă în care au loc slujbe zilnice, oferind consolare spirituală românilor care locuiesc departe de țara lor. Stareța Serafima subliniază modul în care mulți vizitatori se implică activ în viața mănăstirii, ajutând la proiectele de renovare și la activitățile liturgice.

Mănăstirea **"Sfântul Ierarh Iosif de la Partoș"** din Santovenia de la Valdoncina este un alt exemplu de spiritualitate românească în Spania. Această biserică ortodoxă, dedicată sfântului cu același nume, este sărbătorită pe 15 septembrie. Sub jurisdicția Mitropoliei Ortodoxe Române din Europa Occidentală și Meridională, și cu protosinghelul Părintele Porfirie Florea, mănăstirea continuă să fie un far al credinței și tradiției românești în regiunea León.

Prezența ortodoxiei române în Spania aduce o contribuție unică la diversitatea religioasă a țării. Prin arhitectura distinctivă a bisericilor, muzica psaltică și tradițiile liturgice specifice, ortodoxia română îmbogățește patrimoniul cultural și spiritual al Spaniei. De asemenea, prezența ortodoxă oferă o alternativă spirituală pentru spaniolii interesați de tradițiile creștine orientale și de o abordare mai contemplativă a credinței.

Spania a devenit un important centru al ortodoxiei române în Europa Occidentală, datorită eforturilor susținute ale comunității românești, a

Mănăstirea ,,Nașterea Domnului"Cenicientos

sprijinului Bisericii Ortodoxe Române și, desigur, cu colaborarea Bisericii Catolice. Prin menținerea tradițiilor, promovarea valorilor creștine și implicarea activă în societate, românii ortodocși din Spania contribuie la îmbogățirea vieții spirituale și culturale a țării, dar și la perpetuarea valorilor spirituale creștine-ortodoxe. Asistăm la o reînviere a credinței românești pe pământ iberic. Înființarea de noi mănăstiri ortodoxe pot fi acele centre de spiritualitate românească care să perpetueze limba, credința și spiritualitatea românească și să devină focare de creație culturală.

Cred cu tărie că renașterea spirituală a ortodoxiei și a isihasmului românesc va fi condusă de aceste centre de spiritualitate creștin-ortodoxe situate pe teritoriul Peninsulei Iberice. Aceste așezăminte sunt mărturie a credinței durabile, a identității culturale și a spiritului comunitar al românilor din Spania, o speranță pentru regenerarea spiritului românesc.

1. CENICIENTOS
Mănăstirea „Nașterea Domnului"
(25 decembrie)
Camino de Villa del Prado, km. 1,200, 28650, Cenicientos, Spania
Arhim. Siluan Șandor
Tel.:0034-617.905.572
Protos. Macarie Bărgăvanu
Tel.: 0034 – 642.263.052
Maica Stareță: Monahia Serafima Bekö
Tel.:0034-642.285.127

2. SANTOVENIA DE LA VALDONCINA
Mănăstirea ,,Sfântul Ierarh Iosif de la Partoș"
(15 septembrie)
Calle la Barrera, 18, 24391 Santovenia de la Valdoncina, León, Spania
Protosinghel Porfirie Florea
Mobil: 0034-642.912.878
E-mail: prporfirie@gmail.com

3. VILALLER
Mănăstirea ,,Sfânta Cuvioasă Parascheva"
(14 octombrie)
Camino Riupedros s.n. Pol.7, parc. 9006, Vilaller
Responsabil mănăstire: Monahia Timoteia Țerea
Tel.: 0034 – 642.026.825
Protosinghel Calinic Vintilă
Tel: 0034-642.670.423

DIÁSPORA RUMANA "CULTURO"

A. CALDERÓN de JESÚS: Crítico y Analista Cultural

Rumania es un país que siempre ha contribuido con un papel importante en el desarrollo social y cultural de Occidente; en su seno nacieron grandes e ilustres personajes, tanto en los campos de la cultura, el deporte y la ciencia, que dieron sentido y fundamento a lo que hoy conocemos como Europa.

Aquí esta algunas de esta referencia que dieron a Rumania la consideración de ser un País importante. Mihai Eminescu; genio de la literatura, Nicolae Iorga escribió mas de mil libro y hablaba 12 idiomas, Mircea Eliade, historiador de las religiones, llevo la cultura rumana por todos los Continentes, Emil Cioran filosofo lucido que escribió, sobre la vida y la muerte, George Enescu empezó a tocar el violín a los 5 años y a los 7 componía, Henri Coanda inventor del avión a reacción, Constantin Brancusi escultor que dio forma a la escultura moderna, Spiru Haret matemático que modernizo la escuela rumana, Grigore Moisil visionario de la informática Universal y Solomón Marcus matemático y poeta.

En estos momentos nos encontramos en un periodo nuevo donde Rumania y sus gentes no están siendo ajenas a todas las posibles inquietudes que interfieren en hacer un mundo diferente; en estos aspectos, la diáspora está jugando un papel importante. Por lo que en ese sentido todo lo que le atañe directa e indirectamente de lo que pasa en Rumania lo hace suyo, de ahí que cada vez más adquiera el compromiso de llevar el sentir y las costumbres rumanas a todos los confines del mundo.

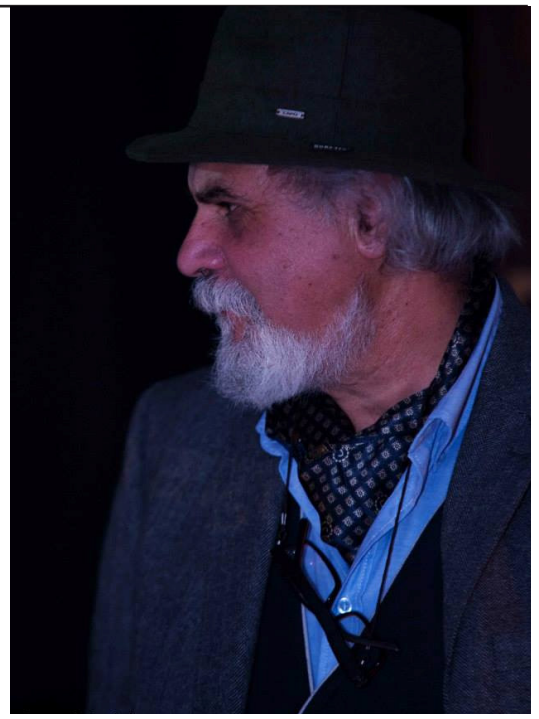
Claro está que entre esos compromisos está la cultura, pilar importante para mantener viva su identidad.

Desde hace un tiempo se viene dando la situación, de que la diáspora rumana se está convirtiendo en el revulsivo de la cultura rumana, siendo pieza clave en la proyección natural de la cultura de este país a nivel mundial. Por esta razón están proliferando cientos y cientos de asociaciones y agrupaciones por todas partes del mundo, todas ellas en el complimiento de mantener vivo el espíritu e identidad social y cultural de Rumania.

Teniendo en cuenta el apego sentimental y emocional que estos tienen hacia su tierra y el deseo inconfesable de permanecer ligados a sus costumbres y a su historia, lo que les hace el buscar cauces necesarios que le tengan activos de una manera directa con la vida social y cultural de su país.

En este sentido. Nacen proyectos socioculturales donde interviene la idea de dar cobertura a las necesidades que tienen las gentes de la diáspora de conectar con el sentir del pueblo rumano. Para ello y en torno a estos proyectos, el **Centro Cultural la Tierra Tracia** que teniendo como referente **"CULTURO"** un año más ha congregado en la ciudad de Alcalá de Henares, Madrid - España importantes personajes de la cultura rumana venidos de todas partes.

En dicha concentración han estado presentes actividades de distintas índoles, desde la música, la danza, pasando por la poesía, presentaciones de libros, charlas, conferencias así como exposiciones de artes plásticas, todas ellas con un denominador común: **poner a Rumanía en el lugar que le**

corresponde.

En este campo y como referencia de dicha convocatoria, han asistido personas y agrupaciones tanto del interior como del exterior, todas ellas para hacer valer el momento más crucial, por la que está pasando la cultura rumana, que está teniendo como pilar importante la aportación que está llevando a cabo la diáspora, a través de sus asociaciones y agrupaciones, que una vez más están dando muestra de su capacidad de acción convirtiéndose en un gran revulsivo, para situar a la cultura rumana en el panorama internacional.

Con estos encuentros se está poniendo en énfasis la importancia de la cultura rumana, que vemos cómo cada día más son muchos los interesados de sus países de recepción los que están haciendo un acercamiento, no solo para tratar de conocer su cultura, sino para llevar a cabo proyectos conjuntos, como ha quedando de mostrado en estos eventos.

Donde ha habido una más que nutrida representación española, no solo de carácter institucional sino de poetas y escritores de la mano

de Mariana Feride y de la Asociación de Escritores de España, que ha contribuido con sus intervenciones en avanzar en un mejor entendimiento que le lleve en un futuro a una colaboración más estrecha.

En este capítulo, poetas y escritores rumanos tanto los que viven en la diáspora como los venidos de Rumania para estos eventos, no han sido menos en cuanto a sus intervenciones, ya que ha rozado a una gran altura, todo ello debido a su capacidad profesional en esta materia. Así mismo ha sucedido en otros campos como los conferenciantes y presentadores de libros, que han introducido en el debate, cuestiones muy relevantes que marcan el ir y venir de la cultura rumana, *Nicolae Coande, Ionut Tene, Medana Oprea, Alin Tise, Justina Radu, Titi Sultan, Mirela Cocheci, Nicolae Dinca, Adrian Suciu, Mircea Arman, Dana Oprica, Farcas Nadia*, la diáspora con personajes que ya son toda una institución en estos que haceres como *Mariana Feride, Eugenia Mucea, Violeta Stoicescu, Liliana Sandu, Marin Dumitrescu.*

La música y la danza son unos de los factores más importantes que tiene la cultura rumana, por estan refregada en la expresión de la voluntad popular, de ahí que cualquier intervención en estos tipos de evento atraiga poderosamente la atención, sobre todo si sus intervenciones vienen de la mano de artistas tan reconocidos como, *Tic Petrosel, Titi Dragomir*, y cómo no, la actuación estelar de *Sorin Lupu y Alin Oprea* sin desmerecer otros grandes artistas que son la representación viva de la música y el baile en el ámbito de la diáspora, tales como *Macedon Botarla, el grupo Plaiuri Romanesti, liderado por Ionel Olteanu.*

Por otro lado no se le puede pedir más a la organización y a los participantes, que han demostrado que con los recursos que disponían, que todo lo que aquí sucedido tenga una gran repercusión mediática, de ello se han encargado los distintos medios que han existido tanto de Rumanía como de la Diáspora, con su presencia han dando suficiente cobertura informativa, también el hecho que se contara con presencia Institucional en este caso con la representación de la **Alcaldesa de Alcalá de Henares** y del **responsable de la Embajada**, de estos asuntos y con ello se han acercado algunos que otros, comisionado de la política de partido, que tiene funciones dentro de la Diáspora, se ha ahechado de menos esa parte institucional, que tiene la representación de los rumanos de la Diáspora, en los órganos del Gobiernos, que son los que en definitiva, los que avalan estos eventos, que por lo que tengo entendido les cuesta mucho, el ser un poco mas esplendido a la hora de apoyar económicamente estos Proyectos, a sabionda que esto beneficia enormemente, la imagen de Rumanía en el Mundo.

Dentro de las posibles conclusiones está el deseo de que esto se siga proliferando años tras años, por una razón importante; que el futuro de la cultura rumana no dependa de la voluntad de unos cuantos, sino de la capacidad de repuesta que se le pueda dar entre todos. Para ello tiene que hacerse todo lo posible por entender que esto debe ser un proyecto en común.

Departamentul pentru Românii de Pretutindeni
Proiect finanţat de Departamentul pentru Românii de Pretutindeni

CENTRO CULTURAL LA TIERRA TRACIA
Diaspora 9 - Oamenii schimbării
DIALOGURILE CULTURO

Fraţi de grai, fraţi de trai
Români în Andalucía
5 ani - 50 de apariţii
Publicaţie fondată in 2021

PLATFORMĂ CULTURALĂ A ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI
CULTURO

Eveniment festiv
Sâmbătă, 29 noiembrie 2025, ora 17.00
Centro Cultural La Tierra Tracia
El Ejido, Almería, Calle Geranio/28

Parteneri:

Voroneț de Viena

Dan Toma Dulciu, Viena

În imaginația creatoare și bogată care caracterizează poporul nostru, românii au denumit fie Sibiul, fie Timișoara *„Mica Vienă”.* De data aceasta, în capitala Austriei avem prilejul să oferim locuitorilor acestei urbe europene, la rândul nostru, nu doar o denumire metaforică ci un monument real, **Biserica Sf. Ștefan cel Mare din Viena**, pe care - pe drept cuvânt - îl putem denumi **„Voroneț de Viena”**, fiind o replică la scară mai redusă a unui lăcaș de cult celebru, din Bucovina.

Cum s-a născut această minune arhitectonică? În Primăvara anului 2017, o delegație a Consiliului Județean Suceava participa la ședința festivă a Parlamentului de la Viena în care au fost evocați foștii parlamentari bucovineni din Dieta imperială. În cadrul vizitei, delegația Consiliului Județean Suceava a discutat cu reprezentanții Bisericii Ortodoxe din capitala Austriei, care i-au spus că o replică a Mănăstirii Voroneț se construiește aici, în sectorul 2 al Capitalei. Noul lăcaș de cult este ridicat pe un teren pe care Biserica Ortodoxă l-a primit în apropierea vechii gări din Viena (în cartierul Northbahn). Demersurile pentru construirea noii biserici au fost inițiate de părintele Emanuel Nuțu, în 2013, beneficiind din start de susținerea autorităților municipale și de sector vieneze.

Acesta a propus o idee îndrăzneață: credincioșii români să beneficieze de o biserică pictată integral la exterior, asemenea celor din Bucovina – fapt cu totul nemaiîntâlnit în Austria.

Astfel, la data de 17 septembrie 2017, a avut loc ceremonia de sfințire a locului din Bruno Marek Alee, cartierul Leopoldstadt, și punerea pietrei de temelie a viitoarei biserici ortodoxe românești din Viena. Arhitecții acestui lăcaș de cult l-au conceput ca o replică modernă, dar fidelă a mănăstirilor voivodale din Bucovina. Slujba de sfințire a fost oficiată de Înalt Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Serafim.

Și iată că visul li s-a îndeplinit. Biserica a început să fie fotografiată de tot mai mulți turiști români sau străini.

Iconografia murală a fost stabilită împreună cu IPS Părinte Serafim, Mitropolitul ortodox român al Germaniei, Europei Centrale și de Nord, preotul paroh Emanuel Nuțu și ceilalți preoți din Viena. Scena principală cuprinde un număr de o sută trei zeci de sfinți. În partea dreaptă sunt așezați Sfinții români.

Iată câteva detalii tehnice:

Realizarea unei picturi murale de mari dimensiuni, cum este aceasta, numită **„Soborul Tuturor Sfinților”**, este chiar și în zilele noastre o veritabilă provocare pentru orice pictor. Aceasta a fost realizată în varianta de reprezentare concentrică, în care sfinții sunt așezați circular în jurul Domnului Hristos. Acest examen a fost trecut cu succes de către pictor prof. Alexandru Nicolau, coordonatorul lucrărilor de pictură.

Scena are dimensiuni de 10,18 m înălțime și 10,25 m lățime, pictura având o suprafață de peste 100 mp. Realizarea scenei a ridicat probleme tehnice, estetice și compoziționale neexistând un precedent similar, ca dimensiuni, tematică sau tehnică, în pictura tradițională sau în cea contemporană.

„Condițiile necesare pentru realizarea unei picturi exterioare „a fresco” de calitate au impus o abordare tehnică minuțioasă și bine adaptată”, mărturisea recent pictorul amintit.

Voronețul vienez imită Biserica Mânăstirii Voroneț, lăcaș situat în satul cu același nume, la 36 km de Suceava și la 4 km de centrul orașului Gura Humorului. Mănăstirea Voroneț constituie una dintre cele mai valoroase ctitorii ale lui Ștefan cel Mare, fiind ridicată în 1488, în câteva luni. Pictura interioară a bisericii datează în cea mai mare parte din timpul lui Ștefan cel Mare. Biserica Voroneț n-ar fi existat dacă nu era Daniil Sihastru, duhovnicul domnitorului. Acesta i-ar fi spus ca, după ce îi va învinge pe turci într-o importantă bătălie, să ridice o biserică având hramul Sfântului Gheorghe, în apropiere de Stânca Șoimului, locul unde se afla celebra chilie a lui Daniil.

Opt ani mai târziu, Daniil Sihastru trecea în eternitate, fiind îngropat în pronaosul bisericii. La aproape o jumătate de secol, el a fost zugrăvit ca sfânt pe peretele de sud al bisericii mănăstirii, la dorința Mitropolitului Grigore Roșea, cel căruia i se datorează pictura exterioară și pridvorul.

Mănăstirea Voroneț este unică și din punctul de vedere al calității excepționale a acusticii sale. Astfel, liturghia se aude la fel de clar din orice colț al sfântului lăcaș, auzindu-se foarte clar și în exterior. La Voroneț, clopotele sunt realizate dintr-un aliaj de bronz, argint și aur. Albastru de Voroneț al cărui secret a rămas nedescifrat până astăzi, precum și pictura murală exterioară a bisericii sunt le fel de celebre. De altfel, șapte biserici cu pictură murală din nordul Moldovei au fost incluse, în 1993, pe lista patrimoniului mondial UNESCO. Este vorba despre bisericile: **Arbore, Humor, Moldovița, Pătrăuți, Probota, Sucevița, Voroneț**.

La Mănăstirea Voroneț a existat viață monahală, prin obștea de călugări, până în 1775. Atunci însă, în urma ocupării Bucovinei de către austrieci, călugării s-au împuținat, apoi, din porunca Împăratului habsburgic, Mănăstirea Voroneț a rămas pustie timp de peste 200 de ani. Abia în 1991, în urma unei hotărâri a ÎPS Pimen, s-a reînființat viața monahală, luând naștere o obște de călugărițe.

Lăcașul a trezit și interesul pictorului român, Epaminonda Bucevschi, născut în Ilișești-Suceava, care a trăit la Viena, având atelierul în Carolinsgasse nr. 1. Acesta a rezolvat o problemă importantă, cunoașterea chipului la Ștefan cel Mare, așa cum a fost el în realitate. Până atunci, acest portret era imaginat ca fiind al unui domnitor cu barbă, însă Epaminonda Bucevschi a copiat portretul real al lui Ștefan cel Mare, de la Voroneț, considerat cel mai vechi portret al domnitorului. Același portret al domnitorului moldovean se află și pe Evanghelia de la Voroneț, datată 1550.

Iată că, în anul centenar al Patriarhiei române, și în Diaspora lăcașe impresionante de cult prind viață, spre bucuria sufletească a zeci și zeci de mii de români, trăitori departe de țară.

Nicolae Coande

TNC 175

–o Panoramă a artei celor care țin viu teatrul în Craiova–

Acum 5 ani, în „plină pandemie” (cu o expresie clișeu care definea întunecat viețile noastre), Teatrul Național Craiova reușea să celebreze 170 de ani de existență, chiar și cu oamenii purtând masca de protecție pe fețele care se ghiceau cu greu. Fotografiile oamenilor răsfirați la un metru unul de altul în piața teatrului spun totul. În interiorul teatrului, în aceeași coregrafie spectrală a distanțării impuse, oficiali ai statului român au conferit distincții Naționalului craiovean, respectiv domnului Emil Boroghină. Anul acesta, pandemia a lăsat locul „deficitului bugetar” în rol de actor principal care activa același blocaj. Sărbătorirea a 175 de ani de la înființarea unei instituții culturale, inițial programată să aibă loc în luna mai, a fost amânată pentru toamnă, în speranța unei evoluții financiare mai optimiste. Nu a fost deloc așa, dar s-a reușit în pofida negativismului mintal și financiar al unor guvernanți. Așa se face că, între 26-28 octombrie, teatrul s-a sărbătorit pe sine la un nivel onorabil: prezența Teatrului Național „Ivan Vazov” (Sofia, Bulgaria), cu spectacolul „Medeea”, regia Declan Donnellan (Marea Britanie), respectiv a spectacolului „Oedip Rege”, producție a Teatrul Național „Marin Sorescu”, regia Declan Donnelan. Se poate spune că am sărbătorit inclusiv… englezește.

Despre un anume eclectism al activității Naționalului craiovean se poate vorbi în capitole distincte (pe care le-am atins în lucrarea recent apărută, *Panorama Teatrului Național „Marin Sorescu” Craiova*, 2000-2025). Un exemplu – Festivalul Internațional Shakespeare găzduit de teatrul craiovean de peste 30 de ani, dar și alte proiecte care definesc activitatea TNC drept una de calibru european. Prima zi a evenimentelor a programat conferința doamnei Marina Constantinescu, distins critic de teatru, ex-directoare a importantului Festival Național de Teatru (FNT), timp de mai mulți ani. Cu grație de povestitor, doamna Constantinescu ne-a purtat timp de peste o oră prin istorii personale care definesc un anumit etos al profesiei amprentat de iubirea de teatru, inclusiv în relațiile cu orașul Craiova și cu teatrul național căruia îi cunoaște montările, succesele interne și internaționale, actorii de seamă. O evocare sentimentală și rafinată, „Once Upon a Time in Craiova”, a vieții ca spectacol în care teatrul este interfața destinului unei profesioniste dăruite scenei și marilor regizori sau actori întâlniți cândva.

A doua zi, pe 27 octombrie, a avut loc în foaierul TNC o ceremonie la care au participat ambasadorul Republicii Bulgaria la București, domnul Radko Vlaykov, respectiv doamna Lia Olguța Vasilescu, primarul Craiovei. Domnul ambasador a susținut un speech foarte informat despre teatrul craiovean și despre relațiile culturale dintre cele două țări, un discurs deloc schematic, ceea ce dovedește seriozitatea acordată importanței evenimentului. Doamna primar a evidențiat calitatea de excepție a unei instituții care a dovedit că este una de nivel european, de top în promovarea internațională a unui festival considerat primul în clasa internațională a unor astfel de festivaluri și a oferit o distincție Naționalului. Trebuie spus că aportul financiar al Primăriei Craiova și al Consiliului Local este decisiv pentru realizarea unor ediții de excelență ale Festivalului Internațional Shakespeare, cum a fost și cea recentă care marca împlinirea a 30 de ani de la înființare (1994).

A venit și rândul lansării unei cărți pe care am lucrat-o timp de un an, prin prelucrări succesive ale informațiilor și cercetării arhivelor care consemnează ceea ce s-a întâmplat mai semnificativ în ultimii 25 de ani ai existenței instituției: **Panorama Teatrului Național „Marin Sorescu” Craiova, 2000-2025** (Ed. Autograf MJM, Craiova). Activitatea mea timp de 20 de ani aici mi-a permis inclusiv revizitarea memoriei personale asupra unei perioade intense, un nou capitol după cel încheiat de Emil Boroghină, care a condus teatrul spre performanțe internaționale în ceea ce am numit în carte *Deceniul transcontinental.* Atunci, echipa formată de Silviu Purcărete a călătorit cu spectacole memorabile pe aproape toate continentele globului (Europa, America de Sud, America de Nord, Asia, Australia), cu un succes greu de egalat în viitor. Însă viitorul ne poate rezerva surprize: tradiția reprezentațiilor internaționale dă semne că poate fi reluată după turneele de succes ale Naționalului din Spania, Georgia, Turcia, cu spectacolele lui Declan Donnellan, „Oedip Rege”, respectiv, „Hamlet”.

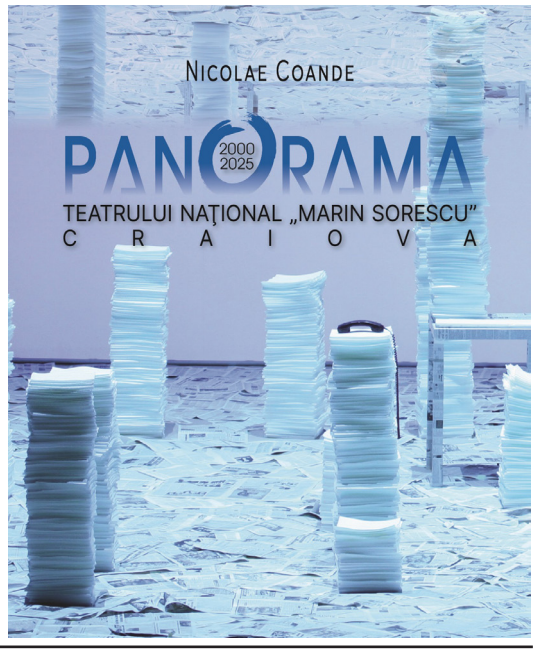
Panorama... nu începe însă abrupt de la anul 2000 (anul cu care se încheia „Istoria Teatrului Național Craiova”, autori Alexandru Firescu și Constantin Gheorghiu, care a avut parte de o ediție a doua, editura Aius, lansată tot acum), ci este precedată de câteva capitole care ilustrează activitatea Naționalului de la înființare (1850) până la instalarea perioadei comuniste (1947). Aceasta din urmă este survolată în alte câteva pagini importante (de la instalarea epocii proletcultiste până la, inclusiv, epoca naționalismului ceaușist), urmată de deceniul post-1989, care a dus faima teatrului craiovean în întreaga lume. Totodată,

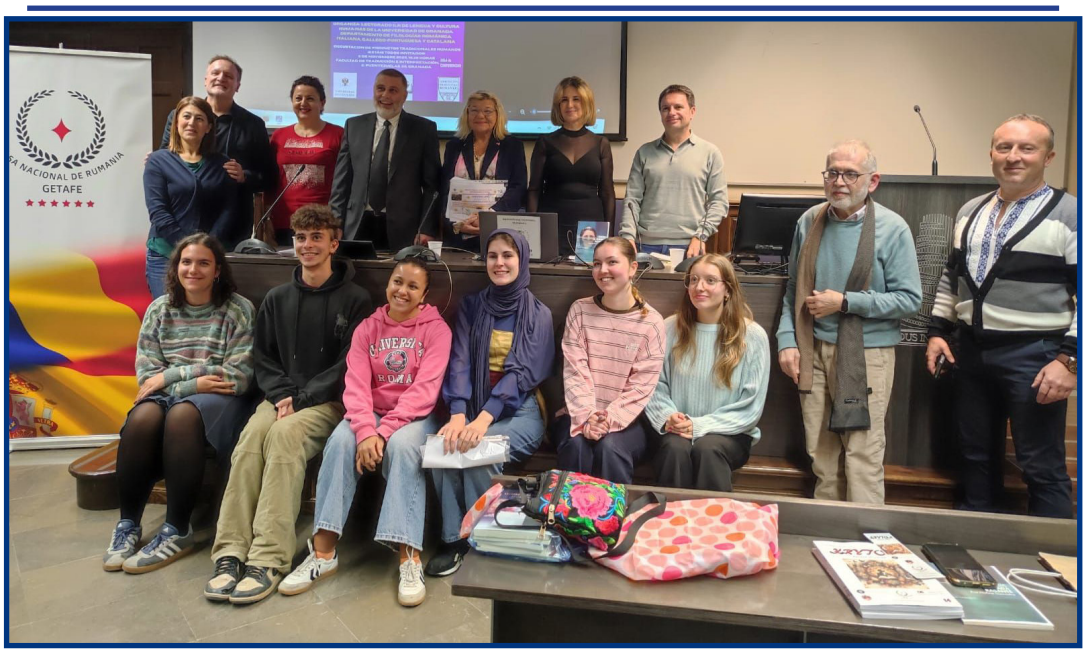
criticul de teatru Marius Dobrin, redactor al revistei „SpectActor”, publicație a T.N. Craiova, completează această sinteză de 25 de ani cu un capitol dedicat Școlii Craiovene de Actorie înființată de actorul și regizorul Remus Mărgineanu. Un gând bun pentru munca extraordinară a redactorilor revistei, care m-au ajutat timp de 19 ani să construiesc o revistă fără de care acest volum (364 de pagini, format mare) nu ar fi putut apărea: Cornel Mihai Ungureanu, Mihai Ene, Lia Boangiu, Ana Andrei, Mădălina Nica.

Ultima zi a evenimentelor l-a avut în centru pe actorul Emil Boroghină, societar de onoare al TNC (cel care a îngrijit și expoziția de carte deschisă în prima zi, *Teatrul Național Craiovean la 175 de ani*), invitat de onoare la proiectarea unui interviu cuprinzător, realizat de TVR Craiova, unde face o incursiune personală și calificată în istoria de 175 de ani a acestui teatru: spectacole, actori, evenimente, tot ceea ce merită consemnat despre o lungă tradiție teatrală în Craiova și care se întinde pe 3 secole (XIX-XX-XXI). Tânărul teatrolog Octavian Szalad a susținut ulterior conferința „→ spre 2×175 de ani”, o încercare de a „aproxima” viitorul unei instituții care peste (doar) 25 de ani va sărbători 200 de ani de existență în lumea culturii naționale.

Însă noi, la acea dată, vom fi istorie. Să sperăm că una care poate fi ținută minte…

Toamna sosește cu un recital de poezie hispano-română la Universitatea din Granada

Un interesant recital de poezie hispano-română a avut loc pe data de 5 noiembrie 2025 la Facultatea de Traducere și Interpretare a Universității din Granada. Evenimentul a fost organizat de **Lectoratul de Limbă și Cultură Română al Universității din Granada** și al **Institutului Limbii Române**, Director-General Daiana Cuibus, și a fost deschis de **Victor Peña Sanchez, Directorul Departamentului de Filologias: Románica, Italiana, Gallego-Portuguesa și Catalana din cadrul Facultad de Filosofía y Letras.** De asemenea, **recitalul s-a bucurat de sprijinul profesorilor universitari Alessandra Sanna, Antonella Maria Licursi și Enrique Nogueras.**

Recitalul a fost susținut de poeți din generații diverse și cu scriitură diferită, ceea ce a sporit interesul publicului. Au citit poeme **Mariana Feride** (Madrid), **José Luis Abraham López** (Murcia), **Eva Molina Saavedra** (Granada) și **Cristian Mihail Deac** (Getafe). De asemenea, traducerile în română și în castellană ale poemelor au fost citite de studenții de la programul de limbă română: Gerardo Barrios Castiñeira, Cristina Diaz Curbelo, Eleana May Fuller, Almudena García Arenas, Morgan Koeltzow și Lena Marie Schöpe, pregătiți de lectorul de limba română, Felix Narcis Nicolau.

În cadrul evenimentului, a fost prezentată și revista madrilenă Kryton, înființată în 2018 de regretatul Cornel Drinovan și de Gelu Vlașin, actualmente editată de Mariana Feride și de Cristian Mihail Deac la Casa Nacional de Rumanía din Getafe.

Poemele citite au valorificat din plin resursele lingvistice ale celor două limbi și au acoperit diverse maniere și stiluri: de la cea intimistă, la cea social, peisagistică, sufletească și de sondare psihologică. Toți cei patru poeți au o activitate scriitoricească și teoretică prodigioasă, fiind deja figuri remarcabile în peisajul literar spaniol și român.

Așadar, un eveniment relevant atât în ordine literară, cât și în cea a diplomației culturale la primitoarea Universitate din Granada. O punte între două culturi de extracție latină, cu asemănări și diferențe fascinante.

Mulțumiri tuturor participanților și promitem că vom continua tradiția acestor recitaluri poetice bilingve. Partenerii acestui eveniment au fost Universitatea din Granada, Institutul Limbii Române și Centro Cultural Tierra Tracia.

Câteva date despre poeții participanți:

José Luis Abraham López. Licențiat în Biblioteconomie și Documentare de la Universitatea din Murcia, Licențiat în Filologie Spaniolă la Universitatea din Granada, Doctor în Filologie Hispanică la Universitatea din Murcia.

Este autorul eseului Antonio Oliver Belmás y las Bellas Artes en la prensa de Murcia (Cartagena, 2002). A alcătuit ediția critică a Recuerdos del Teatro Circo; Recuerdos del Teatro Principal de José Rodríguez Cánovas (Cuadernos Culturales Monroy, 2005); a editat Poesías de José Martínez Monroy (Editorial Áglaya, 2008); Más allá del silencio; Los ojos de la noche; Viento en la tarde de Mariano Pascual de Riquelme (Huerga & Fierro, 2013); Poesía esencial de Antonio Oliver Belmás (Huerga & Fierro, 2014); Infierno y Nadie: antología poética esencial (1978-2014) de Antonio Marín Albalate (Unaria, 2015), și placheta Contra el olvido, palabras. Miguel Hernández, Adán solitario (Diván, 2010).

În plus, a coordonat mai multe volume: La Fábula: propuestas didácticas y educativas (Edisur, 2009), Alfarería y Cerámica: un espacio para aprender y enseñar (del taller al aula) (Diputación Provincial de Córdoba, 2016), El olivo en la poesía de Miguel Hernández: hacia una práctica educativa interdisciplinar (Fundación Cultural Miguel Hernández, 2017), Palabras visibles y tiempo detenido: relatos sobre el acoso escolar (ViveLibro, 2020), Temas universales en el teatro de Federico García Lorca: reflexiones y orientaciones didácticas (Editorial Agencia del libro, 2023).

A elaborat Cuadernos de PMAR. Ámbito Lingüístico I y II (Editex 2016).

Ca poet, a publicat **A ras de suelo** (Palencia, 1996), **Asuntos impersonales** (Alcira, 1998), placheta **Golpe de dados** (Milano, 2005), colecția de poezii **Somos la sombra de lo que amanece** (Madrid, Vitruvio, 2014) și **Mis días en Abintra** (Ediciones En Huida, 2018).

Eva Molina Saavedra a absolvit un master în cinematografie de la Universitatea din Córdoba, are o licență în antropologie socială și culturală la Universitatea Națională de Educație la Distanță (UNED) și una în filosofie la Universitatea din Granada. Poeziile ei au fost publicate în revistele Paraíso, Zenda și Piedra del Molino. Opera sa a fost recenzată în numeroase publicații, precum Librújula, Culturas, Ideal en Clase, El Ciervo, Letras 21, Piedra del Molino, Entreletras, Culturamas, Café Montaigne, Todoliteratura, Luz Cultural, Biblioteca de Escritoras y Escritores Andaluces și Paraíso. Autoarea a fost invitată să participe la întâlniri literare în cadrul ”La Empírica”, ”Dimensión Poética”, ”Tertulias Literarias Mario Castro”, ”Refugio de Versos del Aula de Pensamiento y Literatura Francisco Javier de Burgos” și la ”Segundo Encuentro Internacional de Poesía de Monchique” în Portugalia. Programul de prezentare de carte al Radio Televisión Española, Página Dos, și suplimentul literar „Abril” al El Periódico de España au evidențiat cartea sa La mirada rasante (Editorial Bartleby) printre cele mai bune volume de poezie publicate în Spania în 2024.

La mirada rasante se hrănește din experiențe trăite, posibile și imaginate. Ea dorește să fie mărturia unei căutări a sensului existenței. Pornește de la construcția morală a oricărei persoane care se luptă să-și înțeleagă realitatea, într-o confruntare chinuitoare cu un mediu ostil.

În mod paradoxal, din nevoia de celălalt, din lipsă, se naște speranța de a transcende într-un noi capabil să extindă domeniul vitalului.

Mariana Feride Moisoiu - Scriitoare, poetă și pictoriță stabilită în Villa del Prado, Madrid. A lucrat în televiziune, radio și învățământ, lansându-se într-o activitate culturală cuprinzătoare: recitaluri, articole, conferințe, colaborări, slam-uri poetice (Francisco Caro). Fondatoare a Festival Internacional Mujer, manantial de Vida. Este coordonatoarea Festivalului Internațional ***„Grito de Mujer”*** din Villa del Prado, Madrid, directoare executivă a revistei literare Krytón, președintă de onoare a Casa Nacional de Rumania de Getafe.

Premiată cu ***”Escudo de Oro”*** de Unión Nacional de Escritores de España. Face parte din grupul de teatru al Radio 21 ***”Teatro en la onda”***, condus de Alberto Hernández.

A scris peste douăzeci de cărți, a câștigat premii de poezie în Móstoles, Madrid, Guadalajara, Valencia, Granada, Albacete etc.

O parte din opera sa literară este publicată în reviste și antologii de poezie precum *”Maldita Musa”, ”Poetas del Alberche”, ”Aschel digital”, ”Versos para enamorar”, ”Algo que Decir”, ”Grito de Mujer”, ”Cuarenta Escritores de España”* (2016, 2017, 2018, 2019), ***”Hoja Azul en Blanco”***, ***”Krytón”*** și alte publicații.

Editura Juglar i-a publicat ***”Obsequium”,*** iar editura Nazarí i-a publicat o altă carte, ***”El oído del viento”***. Alte cărți ale sale sunt ***”Estàs mordiendo carne”, ”Bajo la piel”, ”Los años líquidos”, ”Adentro”, ”Inelarium”, ”De los bosques y otros vivientes” și ”Titanica”.***

Dintre cărțile traduse și adaptate: *Las Flores del Amor* de Medana Oprea, *Fiordos con Santos* de Mihail Cristian Deac. În ciclul *11 Poemas* au fost traduși și adaptați poeții *Enrique Gracia Trinidad, Francisco Caro Sierra, Rafael Soler, Ana Garrido Padilla, Isabel de la Cruz Abalo, Rocío Ordoñez Rivera, Javier Díaz Gil, Francis Ballesteros și alții.*

Cristian Mihail Deac - Este preot ortodox în Getafe, scriitor, editor, poet și traducător. Director al revistei de cultură Kryton, Madrid. A publicat în limba română volumul de poezie: **Șerpi și crini**, Editura Waldpress, Timișoara, 2022. Este autorul unui volum de poezie bilingv: ***Fiordos con Santos / Fiorduri cu Sfinți*** (română–spaniolă), Editura Nueva Estrella, Madrid, 2023. A coordonat volumul în limba spaniolă la care au colaborat 65 de personalități și poeți spanioli relevanți: Grito Poético. Homenaje a Mariana Feride, Editura Nueva Estrella, Madrid, 2024.

Mircea G. Florescu

ROMÂNI ÎN ANDALUCÍA – FRAȚI DE GRAI, FRAȚI DE TRAI:

CINCIZECI DE OPRIRI ÎN CALENDARUL IDENTITĂȚII NOASTRE

Se împlinesc cinci ani de când glasul nostru, al românilor de pretutindeni, a prins contur în paginile acestui ziar născut din emoție, dorință și rădăcini care nu se lasă uitate. Cincizeci de ediții au curs precum un râu al memoriei, ca un șir de anotimpuri scrise cu migală: primăveri ale entuziasmului, veri ale bucuriei, toamne ale regăsirii și ierni ale reflecțiilor ce ne adună în jurul aceluiași dor.

Încă de la prima apariție și până astăzi, publicația noastră a fost glasul unei comunități care și-a păstrat cu demnitate povestea oriunde ar fi și din dorința de a spune lumii că rădăcinile nu se smulg, chiar dacă pașii ne poartă departe. Trăim sub cer iberic, însă inimile noastre continuă să bată în ritmul dulce al limbii române, purtând cu noi apele, dealurile și satele copilăriei care ne mai cheamă încă pe nume.

Ne-am propus să rămânem laolaltă pentru că ***suntem frați de grai și frați de trai***, legați de aceeași limbă și aceeași tărie lăuntrică. Și am reușit. Am zidit o casă din litere și cerneală pentru toți cei care vor să se regăsească în ea. O casă în care cultura românească respiră liber sub cer străin, iar sufletul nu încetează să fie acasă. În ea au cuvântul tradiția și arta, visurile și reușitele, solidaritatea și recunoștința.

Am scris despre tradiție, cultură, artă și reușite, despre comunitate și solidaritate. Am fost martori la înălțările celor care muncesc, creează, educă, îngrijesc sau visează, la povești care merită nu doar citite, ci și păstrate cu drag în arhiva inimii. Prin fiecare articol, am încercat să ne ținem aproape, să ne adunăm în jurul unei flăcări comune, aceea a demnității și a dorului care nu se stinge.

Această aniversare este, înainte de toate, o sărbătoare a celor care au crezut în noi și au ales să ne împărtășească din frumosul sufletului lor. Este un mulțumesc adresat tuturor celor care ne citesc, celor care răsfoiesc aceste pagini și se recunosc în ele ca într-o oglindă a propriei apartenențe.

Privim în urmă cu recunoștință și înainte cu entuziasm, hotărâți să continuăm să scriem istoria unei comunități vibrante, care nu renunță la rădăcini, ci le duce mai departe, în pașii de zi cu zi, prin graiul dulce și cântecul purtat aproape de inimă.

La ceas aniversar, ne dorim încă mulți ani în care să fim o voce limpede, caldă, unită.
La mulți ani Români în Andalucía – Frați de grai, frați de trai!
La mulți ani celor ce poartă România în inimă, oriunde s-ar afla!
La mulți ani nouă, celor care scriem și trăim această poveste împreună!

Violeta Andrei Stoicescu

O publicație etalon a disporei românești - Românî în Andalucía

Într-o Istorie (nescrisă încă) a presei românești din diaspora, alături de gazete cu vechime din Statele Unite, Canada, ori Israel, din păcate nu atâtea câte ne-am fi dorit, dat fiind potențialul cultural și publicistic al celor câtorva milioane de români care trăiesc azi în afara granițelor țării, va trebui neapărat consemnată și gazeta **„Românî în Andalucía”**, o publicație etalon a noii prese a comunităților românești de peste hotare, un ziar de cultură, informație și mai ales de educație, dedicat cauzei românismului și cultivării limbii și culturii materne pe pământ spaniol.

Rod al colaborării excelente cu autoritățile din România, în mod special cu **Departamentul Românilor de Pretutindeni** din cadrul Guvernului României, publicația **„Românî în Andalucía”** s-a apropiat, în ultimii ani, în mod ireversibil și de UZPR, colaborând cu Filiala Occident, special înființată în scopul consolidării relațiilor cu dispora culturală și jurnalistică, și, mai nou cu Filiala Presa Culturală. Un exemplu îl reprezintă chiar recenta ediție a **CultuRo - Festival de Carte & Arte al Românilor de Pretutindeni, ediția a III-a**, care a reunit câteva zeci de scriitori și jurnaliști locali, inclusiv mulți spanioli nativi, seduși de sonoritățile limbii române, dar și alte cîteva mii de participanți, o manifestare a prieteniei și a creativității.

Semnificativ, gazeta **„Românî în Andalucía”** găzduiește în paginile sale nu doar gazetari locali, sau exclusiv din țară, ci rămâne o publicație deschisă tuturor condeierilor de limba română, oriunde ar locui, semn că în *„satul planetar”*, care a devenit lumea modernă, românii se găsesc și se recunosc oriunde ar trăi. Un exemplu de bune practici îl reprezintă chiar structura redacțională a publicației, editată de **Asociația Socio-Culturală Romanați,** cu sprijinul **Centrului Cultural La Tierra Tracia**, și condusă de jurnalistul **Mircea G. Florescu**, în componența căreia regăsim atât jurnaliști din diaspora, dar și din țară, precum cunoscuții **Titi Sultan** și **Nicolae Tony Dincă,** redactor-șef adjunct fiind o poetă și o traducătoare experimentată, **Ionela Violeta Anciu**, iar macheta grafică este asigurată de **Dorina Florescu**. Între colaboratorii permanenți ai publicației îi amintim pe gazetarul **Dan Toma Dulciu**, de la Viena, pe **Valeru Ciurea**, **Medana Oprea, Tanța Tănăsescu**, și alții, majoritea membri cu vechime ai UZPR.

Acum, în pragul publicării numărului 50 al publicației, și la 5 ani de apariție neîntreruptă, transmitem revistei **„Românî în Andalucia”,** ani mulți și buni în continuare, inspirație și putere de muncă. Începutul a fost făcut, prieteniile s-au probat și s-au consolidat, nu ne rămâne decât să mergem pe acest drum, să ne unim cu toții sub steagul UZPR în continuare, și să ne sprijinim unii pe alții, adeverind astfel cuvintele marelui ierarh și sfânt român, Andrei Șaguna, care obișnuia să-și îndemne apropiații cu vorbele: ***„Aveți-vă ca frații și nu vă sfădiți!”***. Uniți și solidari suntem mai puternici, pentru creșterea limbii române și pe pentru consolidarea ***„sentimentului latin”*** pe pământ spaniol.

Marian Nencescu,
Șef Filiala Presa Culturală, UZPR

“ZIUA BUNĂ, DRAGI ROMÂNI!“

Suntem Asociația Cultura Mater, o asociație de români în nordul Spaniei, doritori de a păstra și promova folclorul românesc dincolo de hotare.

Am luat cu noi tradiția și amintirile dragi sufletelor noastre. A fi român nu ține de locul în care te afli… înseamnă să fii capabil să păstrezi și să arăți frumusețile României prin dulcele grai, dulceața versului, chiotul jocului popular, tradițiile și obiceiurile noastre românești străvechi.

Cum vremurile ne-au purtat departe de țară și ne-au dus în alte colțuri ale lumii, încercăm mereu să păstrăm “tot ce vine de acasă “. Și uite așa, ne-am adunat, peste o sută de români împreună cu copiii, ca să ne stingem dorul de casă și de locurile natale. Este ușor să scoți un român din țara lui, dar niciodată nu poți scoate țara din sufletul lui.

Viața departe de casă nu este ușoară, de multe ori întâmpinăm provocări, facem sacrificii, dar nu ne lăsăm descurajați. ROMÂNIA are nevoie de noi nu doar ca ambasadori ai identității noastre naționale ci și ca promotori și păstrători ai tezaurului moștenit de la străbunii noștri.

CINSTE ȘI ONOARE TUTUROR ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI!

La mulți ani Românî în Andalucía - Frați de grai, frați de trai pentru cele 50 de numere ale revistei și cei 5 ani de activitate!

Dan Constantin Julei - președinte,
ASOCIAȚIA CULTURA MATER

Orice aniversare înseamnă că entuziasmul a devenit, prin perseverență, rezistență. Sărbătoarea este un prilej de bucurie, dar și de rememorare. Este un nou început, dar și continuitate. La multe numere **„Românî în Andalucía”!** O muncă susținută a făcut posibil numărul 50. Am participat în mică măsură la această reușită, dar îi mulțumesc lui Mircea G. Florescu! Oriunde, o revistă este necesară, cu atât mai mult în altă țară. Este necesară o revistă în limba ta maternă în țara în care locuiești, ca să știi, ca să nu uiți, ca să fii împreună. De la reviste s-a pornit pentru a forma gustul, pentru a crea cultura, pentru a interacționa. La El Ejido, la sediul ei, numerele sunt expuse și este simplu să navighezi printr-o istorie când ai arhiva în față. În numărul 49 sunt numeroase momente din timpul festivalului CultuRo 2025. Un început timid a făcut să existe o revistă, apoi a venit rândul unui festival. Visul poate continua.

În ciuda vremurilor, să trecem prin vremi! Pe malul Mării Mediterane, românii au găsit o casă, iar **„Românî în Andalucia”** i-a găsit pe ei să le vorbească de tradiții, cultură și unitate în limba în care visează. **La mulți ani!**

Ana Andrei

Cinci ani de lumină românească în Andalucia

Împlinindu-se cinci ani de când revista **„Românî în Andalucia – Frați de grai, frați de trai”** a pornit la drum cu misiunea frumoasă de a uni, prin cuvânt și condei, sufletele românilor risipite sub soarele Spaniei și ajungând acum la ediția a 50-a, vreau să îi urez, la ceas aniversar, un sincer **„La Mulți Ani”** !

Publicația aceasta se dovedește a fi nu doar o revistă, ci un adevărat liant al comunității românești, un spațiu al identității și al memoriei noastre culturale.

Prin articolele sale – culturale, sociale, istorice sau literare – revista a devenit o punte între țărmurile iberice și Carpați, între dorul de acasă și mândria de a fi român oriunde în lume. În paginile sale pulsează o energie curată, entuziastă, care dă măsura dragostei pentru neam și limbă.

Felicit redacția, pe fondatori și pe toți colaboratorii care, cu perseverență și dăruire, au reușit să mențină vie această flacără a românității în Andalucia.

Cinci ani și cincizeci de ediții reprezintă o bornă importantă, dar și o promisiune pentru viitor: aceea de a continua să spunem împreună povestea frumoasă a românilor care duc cu ei, pretutindeni, demnitatea și noblețea spiritului nostru.

Cu prețuire și prietenie,
Dan Toma Dulciu

MULȚUMIM!

Românii în Andalucía
Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul IV, Nr. 37, Octombrie 2024

Festivalul de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni" - Ediția a II-a, Alcalá de Henares, Madrid, Spania

Mariana Feride
"O cronica altfel"
ÎNTÂLNIRE DE GRADUL ZERO

De la Dacia la România: trecutul și prezentul unui parcurs istoric
Dr. Juan Ramón Carbó Garcia
Grupul EPIRUS
Universitatea din Salamanca

Telemunca Revoluționează Legătura dintre România și Diaspora:
O Nouă Eră a Colaborării

PAUL GABOR
Să vină Dumnezeu la Cotroceni!

Românii în Andalucía
Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul IV, Nr. 30, Ma

„Cel mai iubit dintre căpșunari"
Limba spaniolă în România
Marius Gabriel Trască, pag. 21
Dan Toma Dulcin, pag. 7

Ionuț Țene
Diaspora românească o post-etnogeneză pe orizontali

Românii în Andalucía
Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul II, Nr. 10, Iulie 2022

Nicolae Coande - „Vreau să fiu un pont, dobîndi de un strateg care conduce un grup la victorie!"

Mesajul Domnului Gheorghe Cârciu, Secretar de Stat în cadrul Departamentului pentru Românii de Pretutindeni

Cuvântul de deschidere a „CulturO - Festival de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni", rostit de Preacuviosul Părinte Ierom. Arsenie Balta, Consilier cultural și Comunicații media a Episcopiei Ortodoxe Române a Spaniei și Portugaliei

Cultură prin credință și credință cultivată

Laura Catalina DRAGOMIR
"De la virtutea copilăriei la matematica performanței"

Românii în Andalucía
Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul III, Nr. 26, Noiembrie 2023

O punte peste milenii
Tonel Cococi și ceramica lui de Vădastra

La Mulți Ani, români de pretutindeni! La Mulți Ani, România!
30 noiembrie 2023, Ziua Sfântului Apostol Andrei, Ocrotitor și Părinte Spiritual al Românilor

Înființarea de școli confesionale în Diaspora pentru păstrarea identității românești!

OLTENIA
Sus l'homeus y sus Roos hace sociedalle el Orgullo de su Gente

1 Decembrie 1918 - Declarația de la Alba Iulia act juridic cu valoare de drept internațional

Românii în Andalucía
Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul V, Nr. 41, Februarie 2025

"Măiastra și eterna reîntoarcere"
ZIUA NAȚIONALĂ CONSTANTIN BRÂNCUȘI
19 Februarie 2025

Constantin Brâncuși și Maria Tănase, o întâlnire sub zodia cântecului

La Alhambra. Sub portocali

Demografia lumii picturale a lui Mazilu

Ionuț Țene
un sculptor

Românii în Andalucía
Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul V, Nr. 49, Octombrie 2025

CULTURO
Festival de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni
2-6 octombrie 2025, Ediția a III-a Alcalá de Henares, Madrid, Spania

Modificări privind pașapoartele

CULTURO 2025
Punte de carte și arte între românii de pretutindeni uniți în inima Spaniei

Românii în Andalucía
Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul III, Nr. 22, Iulie 2023

Festivitatea de deschidere a Programului de Pr

O întâlnire de tezaur

La stejarul lui Ștefan cel Mare din Borzești

Românii în Andalucía
Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul III, Nr

15 ianuarie 2023
ZIUA CULTURII NAȚ

IANUARIE - ZIUA UNIRII PRINCIPATE

Pentru un Institu
"Mihai Em
țara noastră ș

Român...
Publicație pentru românii din Anda

NICOLAE COVACI
1947 - 2024
"Însă eu

PAUL GABOR

Târgurile de carte românească din Diaspora:
Cetăți de cultură și literatură

CULTURO
FESTIVAL DE CARTE & ARTE AL ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI
5-8 OCTOMBRIE 2023
MADRID, SPANIA

Țara mea de dincolo de depărtări

Din istoria primelor traduceri românești din literatura spaniolă

5 ANI - 50 D

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul I, Nr. 2, noiembrie 2021

MIRACOLUL DE LA CHILIA

ZIAR GRATUIT

Despre Nicolae M. Nica se pot scrie de acum încolo tomuri întregi despre cum a încercat el să înțeleagă viața și universul și să le transpună în sculptură, fie ea în lemn, în os sau în cuvinte. Despre cum i-au fost puse piedici și despre cum nu a fost ajutat, el care a fost de un altruism dus până la extrem față de ceilalți. Despre cum a fost în stare să își sacrifice viața pentru țară și pentru ideile sale despre libertate, patriotism și dăruire. Despre cei mulți care veneau să se fotografieze cu el dar care nu au făcut sau nu au putut să facă mare lucru pentru a-l sprijini în dorința sa de a lăsa ceva în urmă.

Muzeul Sătesc din Chilia a fost deschis la 1 iunie 1979. El este rodul unei activități susținute de colecționare de obiecte remarcabile înseșnând cu anul 1965, după reverința în satul natal. Prin înființarea acestui muzeu, Nicolae M. Nica a reușit să salveze obiecte de patrimoniu etnografic și istoric din toată zona de nord a județului Olt. Muzeul deține deasemenea lucrări de sculptură în lemn și os dar și intarsii realizate de artistul Nicolae M. Nica.

„Cumnezeu, când l-a creat pe om, i-a făcut, cum spune cartea, după chipul și asemănarea sa. Adică l-a făcut frumos. Pentru că Dumnezeu a pus suflet acolo, în lucrarea Lui, dar omul s-a urâțit el însuși prin relele pe care le face."

de Valeru Ciurea

Pagina 13-14

Gustul Autentic Românesc, un eveniment organizat de Consulatul General al României la Sevilla **în colaborare cu ARIA Asociația Românilor Intreprinzători din Andaluzia și Consulatul Onorific al României la Malaga la prima ediție**

pag. 10

Interviu cu INVENTATORUL IULIEAN HORNET realizat de MARINA ALAMĂȘAN

"România poate deveni mândră și respectată după ce coborâm din bernă secera și ciocanul. Constituția este mama înțelepciunii, este ghidul unui popor, asigură suveranitate și bunăstare, onoare și respect, ordine și disciplină, este crezul și speranța, doar că a noastră Constituție este fracturată, terfelită, interpretabilă și consultativă. Accesul unor profesioniști autentici la cârma Țării va face posibilă Separarea Puterilor în Stat, elaborarea și realizarea unui Proiect de Țară pe termen mediu și lung, care să rezolve marile probleme cu care România se confruntă".

paginile 9-10

Expoziția de fotografie „În gura lupului. Un portret al fricii" de Nicoleta Lupu se poate vizita în galeria ICR Madrid, în perioada 18 noiembrie-10 decembrie 2021

pag. 4

Șerban CIONOFF

Români în Andalucía, români oriunde ne-am afla!

În aceste zile în care orizontul nostru rămâne întunecat de norii grei ai pandemiei dar, din păcate, și de cevide-isteria cinic întreținută și propagată de anumite cercuri de interese și de influență, am primit din partea domnului Mircea G. Florescu, animatorul distinsei comunități spirituale și civice „Români în Andalucía" invitația de a scrie câteva cuvinte pentru publicația care apare sub egida asociației. Invitație pe căreia mă grăbesc să îi dau curs pentru câteva temeinice motive pe care aș dori să le dezvolt în cele ce urmează.

pagina 3

editorial

Frați de grai, frați de trai

Români în Andalucía

ZIAR GRATUIT

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul II, Nr. 14, Noiembrie 202

ZIAR GRAT

ți de trai

ani în Andalucí

ânii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul II, Nr. 12, Septen

scu și universul hispanic

ce în opera geniului nepereche

Un episod important al acestui poem se desfășoară în Evul Mediu, la Sevilla. Aici, bătrânul cerșetor nebun Baltazar, cufundat într-un somn cataleptic, se trezește din această moare rituală ca alter ego al Marchizului de Bilbao, pe care îl ucide într-un duel în oglindă. Ce inensa avuție a marchizului (dezgropată dintr-o suterană asemănătoare piramidei, tânărului rege egiptean Tut), nebunul Baltazar, alias Marchizul de Bilbao, trăiește extazul bogăției nemăsurate după care se reîntoarce în sommul morții.

Dan Toma DULCIU, pag.5

Reprezentanți de seamă ai exilului

Alexandru Busuio

În 1942, Alexar înființează Institutu la Madrid, despre din monografia aceeași scrisoare *„I-am înființat și multă vrem* **propria cheltu** catedrei de lir din capitala ' sa, în anul 1!

2022 1° FERIA DEL LIBRO F

TARGUL DE CARTE R

Ediția I, Getafe, Madrid, Spa

ei învingătoare:

„Elena, fata de ghiaur"

„Elena, fata de ghiaur" este, într-adevăr, spovedania unei învingătoare. Este chiar mai mult decât atât, e mărturia unei lupte cu destinul și un îndemn la lupte similare. Asta pentru că în situația inițială a Elenei Mantu sunt astăzi multe fete din România care au apucat pe calea pierzaniei. Închipuindu-și că pot ieși din condiția mizeră în care se află. Cazul celor două fete din Caracal, Alexandra Măceșanu și Mihaela Luiza Melencu, ilustrează perfect jungla socială a României actuale, o junglă ...

Elena MANTU, pag.16

Calderón de Jesús: Analista Cultural y Crítico de ART.

LOS TIEMPOS DE L

E

Rumania desde hace para ello son los propi haciendo posible su in la estimable ayuda de Como sucede en primera Feria de Lib Mancha de Getafe (h Rumana como son caso como coordin colaboración de lo Escritores y Artista

Frați de grai, frați de trai

ZIAR GRATUIT

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul IV, Nr. 31, Aprilie 2024

O oază de românism și de cultură românească în

"Oltenia Andaluză" din sudul Spaniei - Centrul Cultural La Tierra Tracia

Invitația primită din partea Centrului Cultural **"La Tierra Tracia"** de a participa la Târgul de Carte din El Ejido, Andalucia, Spania a fost o onoare pentru mine și cum onoarea acordată trebuia respectată am acceptat fără să mă gândesc de două ori. Președintele Centrului Cultural **"La Tierra Tracia"**, Giani Mircea Florescu, imi era cunoscut ca un bun organizator de evenimente culturale pentru românii de pretutindeni încă de anul trecut când mă invitase la Madrid, la prima ediție a **"CulturO"**- Festivalul de Carte și Arte al Românilor de Pretutindeni.

Odată plecată de la Roma m-au năpădit emoțiile. Nu sunt emotivă de fel, însă anul trecut, la CulturO, cunoscusem oameni care au pus și pun o mare amprentă asupra culturii românești iar acum avea să fie la fel și asta mă transforma într-o scolăriță timidă. Drumul de la Madrid spre Andalucia mi-a oferit un spectacol al naturii văzut în viteză din mașină timp de șapte ore. Deși veneam dintr-o mare capitală a

Doina Mustățea, pag. 14-15

Unde ni sunt argou-nauții?

Nu sunt cine crezi tu că sunt

Din dorința de a fi acceptați și apreciați am ajuns ne comportăm cum credem noi că și-ar dori cei din jurul nostru să o facem. De aceea este important să ne dăm voie să ne cunoaștem și să ne dăm seama de cine suntem în esență, dincolo de aparențe,

Camelia Potârnichie, pag. 14

ALEGERILE EUROPARLAMENTARE

DIN 9 IUNIE 2024

ȘI DREPTURILE ELECTORALE ALE ROMÂNILOR DIN STRĂINĂTATE

Titi Sultan, pag. 18, 19, 20

pag. 2

Biserica Ortodoxă Română

susține proiectele și valorile românești pe tărâm iberic

Rolul Bisericii în Diaspora este un factor de coagulare a comunității române din Spania și nu numai. Astfel de evenimente duc la întăririi cooperării dintre societatea civilă și Biserica Ortodoxă

orial

Frați de grai, frați de trai

ZIAR GRATUIT

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul IV, Nr. 35, August 2024

Mihai Viteazul

(sau despre ce nouă ne lipsește)

„La 9 august 2024, zi de mare sărbătoare la Mănăstirea Plăviceni, vă așteptăm ca împreună să comemorăm după a noastră putință cei 423 de ani de la decapitarea întâiului întregitor și Martir al Neamului Românesc." Așa începea invitația adresată de **Protosinghelul Teoctist Moldovanu**, *starețul mănăstirii Plăviceni* pentru cei care (încă) iubesc și poartă în suflet și în conștiințe pe cel care, la 27 mai a anului 1600 a făcut Unirea celor trei țări române, devenind **„Domn al Moldovei, Ardealului și Moldovei".** Era prima unire politică a celor trei țări românești sub un singur conducător. ***Valeru Ciurea, pag. 9-10***

ZIUA ENESCU LA MINA

MUSEUM OF IMMERSIVE NEW ART

Cu ocazia aniversării a 143 de ani de la nașterea celui mai important muzician român, GEORGE ENESCU (19 aug.1881 – 4 mai 1955), în data de 19 august 2024 la MINA (Museum of Immersive New Art) din București, strada George Constantinescu nr.2-4, a avut loc avanpremiera proiectului video imersiv **„George Enescu - Poema Română: Immersive Experience".**

Tanța Tănăsescu, pag. 11

Atac la baionetă/ retragere în menuet

Dezvoltare

Frați de grai, frați de trai

ZIAR GRATUIT

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul IV, Nr. 42, Martie 2025

pag. 6

Frați de grai, frați de trai

ZIAR GRATUIT

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucía și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul II, Nr. 13, Octombrie 2022

TÂRGUL DE CARTE ROMÂNEASCĂ, GETAFE, MADRID, EDIȚIA I, OCTOMBRIE, 2022

"Felicitări organizatorilor, suntem alături de toți cei care contribuie la păstrarea și promovarea tezaurului nostru cultural în rândul românilor din afara granițelor țării. Haideți să facem România mândră de noi toți, indiferent unde ne-am afla. Să privim cu credință și speranță în viitor și să ne întoarcem mereu, cu drag, acasă" **-secretarul de stat Gheorghe Cârciu.**

Vizita secretarului de stat Gheorghe Cârciu în Regatul Spaniei, pag. 12-15

Frați de grai, frați de trai

ZIAR GRATUIT

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul I, Nr. 1, octombrie 2021.

Agustin Montero, „Românul din La Mancha"

"Oameni atât de primitori și cu bun simț ca românii, nu am mai întâlnit până atunci. Am învățat limba română vorbind cu oamenii de acolo, în România. Mi-a fost foarte ușor, deoarece îmi este o limbă dragă, pe care, uneori, o găsesc chiar mai frumoasă decât limba mea maternă. Eu consider că noi oamenii nu trebuie să vorbim aceeași limbă ca să ne înțelegem, ci trebuie să fim oameni, iar Dumnezeu va face totul pentru a fi bine."

pag 12-13

Tezaure arheologice din România. Rădăcini dacice și romane", la Muzeul Național de Arheologie din Madrid

Expoziția „Tezaure arheologice din România. Rădăcini dacice și romane" care marchează 140 de ani de relații diplomatice între România și Regatul

Frați de grai, frați de trai

ZIAR GRATUIT

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul II, Nr. 18, Martie 2023

CONCERT EXTRAORDINAR susținut de ORCHESTRA FILARMONICII DIN MÁLAGA, dirijor Octav Calleya

În 18 martie 2023, tricolorul României a fluturat pentru prima dată pe teritoriul spaniol în cei 50 de ani de carieră al directorului de orchestră al Filarmonicii Málaga, **Octav Calleya.**

Peste 30 de membri au fost prezenți la *"Concertul Extraordinar al Orchestrei Filarmonicii din Málaga"*, un omagiu adus maestrului Octav Calleya, dirijor al Orchestrei Conservatorului Superior de Muzică din acest oraș.

pag. 11

„Sărbătorim Dragobetele împreună"

Cele două sărbători ale începutului de primăvară, Dragobetele și Mărțișorul, au fost celebrate de către Liga Studenților Români din Străinătate, filiala Spania.

pag. 11

BUCAREST "RUMANIA" DONDE LA CULTURA SIEMPRE ESTÁ PRESENTE

Bucarest cuenta con espacios culturales que en nada tienen que envidiar a otras ciudades de su entorno o de la lejanía, siendo verdad que, como la vida misma, actualmente la cultura no está pasando por su mejor momento, pero esto no es ningún impedimento para que cualquiera en esta ciudad pueda disfrutar de los mejores espectáculos donde están representados el Arte, la Música, el Teatro y la Literatura, con actividades desarrolladas por todos los distritos situados por lo ancho y largo de la ciudad...

pag. 5-6

Biblioteca 9 de Adrian Suciu. Cărți care merită

pag. 14

Dreptul de a alege și de a fi ales în Parlamentul European

Listele de candidați pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European se întocmesc astfel: din Legea nr. 33/2007). Numărul de candidați de pe fiecare listă poate fi cu cel mult 10 mai mare decât numărul mandatelor la care are dreptul România în Parlamentul European. Pentru a fi înregistrate la Biroul Electoral Central, listele de candidați propuse de partidele politice, organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, alianțele politice...

pag. 17-18-19

Ionuț Țene

Diaspora română este cel mai puternic investitor financiar și cultural pentru România!

Nichita Stănescu avea dreptate când afirma că *"patria românilor este limba română"*. Patria noastră este acolo unde se vorbește, gândește, simte și se roagă în limba românească. Acolo unde se fac afaceri în limba română este o Românie simbolică și ca cel mai mare investitor și contribuitor la bugetul României trebuie să fie recunoscută de o Uniune a jumalștilor români de pretutindeni, de o Uniune a jumalștilor români de pretutindeni, pretutindeni, de o bancă a Diasporei și, de ce nu, de o Ligă a scriitorilor români de economiei românești din Europa.

Zecile sau sutele de asociații și parohii ale românilor din Diaspora sunt deja un

pag. 2

editorial

NIA SUNTEM NOI!

Frumusețea pe care o găsim în jurul nostru vine întotdeauna de la oameni iar urâtul, răul și indiferența tot oamenii sunt cei care le lasă în urma lor.

Am întâlnit mulți oameni dedicați creării de frumos dar și foarte mulți născuți

rugă frumosul construit de alții cu

. Aceste rânduri vreau să le dedic

r de frumos. Știu că aceștia sunt

ri îi întrec pe creatorii de frumos...

Doina Mustățea, pag. 5

RUMANÍA EN UNA ENCRUCIJADA

Cuando se está acercando el día de la conmemoración Nacional de Rumania, (1 Diciembre) donde eventos y actos se programan por doquier, tanto fuera como dentro, donde la parte que corresponde a los Rumanos de la Diáspora que al parece que cada vez más tienen interiorizado la idea de su pertenencia a un País que a pesar de que sus Gobernantes...

A. Calderón de Jesús, pag. 3

1918, 1 decembrie

MIRACOLUL RE-ÎNTREGIRI

Mirácol prea visat de Decebal :
o Dacie Independentă ! Mare !
Doar în fragile , minime hotare se săvârși !
Cumvă excepțional !...
Din sângele vărsat torențial
se închegau victórii uimitoare –
Miracolul visat de Decebal ,
UNIREA într'o Românie, Mare !...
Acum, când sentimentul național
rămâs-a fără măgice izvoare
atingerea acélui ideal
rămâne'n generații viitoare !
O Dácie cum vrut-a Decebal !...

Christian Mocanu, O istorie a neamului in versuri

Paradigma alegerilor prezidențiale post-decembriste

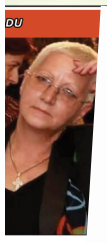
Privind retrospectiv, analiza de față își propune să trateze istoriografia electorală a tranziției spre democrație și statul de drept a României după 1989, punând în prim-planul studiului alegerile prezidențiale, pe care le considerăm reperele esențiale ale transformărilor societății românești pe parcursul a trei decenii. Impactul lăsat de președinții României din anul 1989 și până în prezent a fost unul important, fapt demonstrat inclusiv de structurile „epoca Iliescu" ori „regimul Băsescu" sau „atitudinea președintelui Johannis față de PSD", cu referire la perioadele în care aceștia s-au aflat la conducerea statului român. Această atitudine a fost tributară unei stări de fapt datorită evoluției istorice, în care cetățenii români cu drept de vot s-au raportat la lideri și înspre care s-au îndreptat și așteptările lor.

pag. 17-18

Consultare interinstituțională și cu mediul asociativ românesc asupra documentelor strategice privind sprijinirea românilor de pretutindeni

Departamentul pentru Românii d Pretutindeni (DRP), beneficiar al proiectului c finanțare europeană și proprie, *„Cadrul strategi pentru dezvoltarea infrastructurii politicilo publice derulate de DRP"*, a organizat în dat de 2 noiembrie 2022 o primă consultare, care s- bucurat de prezența numeroasă a reprezentanților instituțiilor publice și ai mediului asociati românesc, pentru stabilirea structurii... *pag. 2*

Frați de grai, frați de trai

ZIAR GRATUIT

Români în Andalucía

Publicație pentru românii din Andalucia și întreaga Spanie. Apare lunar. Anul II, Nr. 13, Octombrie 2022

TÂRGUL DE CARTE ROMÂNEASCĂ, GETAFE, MADRID, EDIȚIA I, OCTOMBRIE, 2022

"Felicitări organizatorilor, suntem alături de toți cei care contribuie la păstrarea și promovarea tezaurului nostru cultural în rândul românilor din afara granițelor țării. Haideți să facem România mândră de noi toți, indiferent unde ne-am afla. Să privim cu credință și speranță în viitor și să ne întoarcem mereu, cu drag, acasă" **-secretarul de stat Gheorghe Cârciu.**

Vizita secretarului de stat Gheorghe Cârciu în Regatul Spaniei, pag. 12-15

E APARIȚII

Cifra 5 și povestea românilor din Andalucía

Cinci ani, cincizeci de numere – vibrând cu energia cifrei 5 – simbolizează libertatea, curajul și energia comunității românești în Andalucía, care continuă să exploreze noi povești, să construiască legături și să răspândească cultura românească dincolo de hotare.

În numerologie, cifra 5 simbolizează libertatea, schimbarea și explorarea. Este cifra spiritului curajos, al celor care nu se tem să pornească pe drumuri noi și să îmbrățișeze necunoscutul. Aceasta este energia care a purtat revista timp de cinci ani: dorința de a spune povești noi, curajul de a păstra flacăra românismului și bucuria de a construi comunități, chiar și departe de țară.

Fiecare număr publicat a fost o călătorie și o oglindă în care comunitatea de români din Andaluzia s-a recunoscut și s-a regăsit. În paginile revistei au prins viață amintiri din copilărie, poezii învățate și rostite pe scenele festivalurilor, cântece și jocuri care au înflăcarat inimi. Aici s-au întâlnit profesori, artiști, copii, părinți și bunici, fiecare contribuind la mozaicul identității românești.

Cincizeci de numere înseamnă cincizeci de trepte urcate cu greu și cu răbdare de cei care au lucrat număr de număr: întreaga echipă de redacție a căutat, a telefonat, a scris, a șters și a rescris, pentru ca fiecare pagină să strălucească.

Când a apărut revista **Români în Andalucía – Frați de grai, frați de trai**, poate că nu se știa exact unde va purta acest drum. Cu siguranță, aceasta a pornit cu dorința de a aduce împreună oamenii care, departe de casă, simt același dor, aceeași iubire pentru limba și cultura română. Cinci ani mai târziu, privim înapoi la cincizeci de numere, care ne amintesc că românismul nu cunoaște distanțe.

Numărul 50, care se reduce tot la 5, ne amintește că această aniversare nu este un punct final, ci o poartă spre noi începuturi – spre alte povești de spus, alte emoții de împărtășit, alte comunități de unit.

Fiecare articol, fiecare interviu, fiecare poezie sau amintire din revistă a fost o invitație la explorare a trecutului, a culturii, a valorilor pe care noi, românii, le purtăm cu mândrie. A fost curajul de a spune: Suntem aici, suntem români, și ne dorim să fim parte din Europa și din lume prin ceea ce știm mai bine – prin cultură, limbă și gândire.

Cititorii au întâlnit mame care transmit copiilor lor primele poezii românești în după-amiezi liniștite, profesori care transformă fiecare lecție într-un pod între trecut și prezent, artiști care păstrează folclorul în inimi și îl dăruiesc comunității. Au găsit povești despre românii care au venit aici cu puține bagaje, dar cu inima plină de dor, și care, prin muncă și solidaritate, au construit mici universuri românești: centre culturale, ateliere de muzică și dans.

Fiecare număr al revistei a fost o întâlnire cu realitatea comunității: de la povestea unui român care nu a uitat niciodată cântecele copilăriei, la zâmbetul copiilor care descoperă primul lor cuvânt în limba română. Românii din Andalucía își găsesc identitatea în mijlocul lumii noi, fără să-și piardă rădăcinile.

Astăzi, când revista sărbătorește 50 de numere și cinci ani de existență, simțim energia cifrei 5 în fiecare pagină: libertate, creativitate, curaj, mișcare și conectare. Este energia care îi împinge pe români să continue, să scrie, să fie împreună, să fie demni și mândri oriunde s-ar afla.

Astăzi, când revista sărbătorește această bornă importantă, simțim recunoștință pentru fiecare cititor, pentru fiecare poveste împărtășită, pentru fiecare inimă care a rezonat cu paginile revistei. Frați de grai, frați de trai reprezintă promisiunea că românismul trăiește acolo unde bate inima unui frate de limbă și suflet.

La mulți ani, Frați de grai, frați de trai!

Cincizeci de numere nu înseamnă un număr din contabilitate sau cifre tipărite pe hârtie, ci noi povești, legături care nu se vor rupe, dorul de casă care depășește orice graniță și români care scriu istorie.

Dana Oprica

Frați de grai, frați de trai

- Cuvinte din inimă-

„Români în Andalucia - Frați de grai, frați de trai” s-a născut din dor, credință și din dorința de a păstra cultura românească dincolo de granițe.

Se împlinesc cinci ani de la prima apariție; cinci ani de trudă, inspirație și frumusețe culturală, toate adunate între pagini care poartă mărturia dăruirii și a pasiunii pentru cuvântul românesc.

Nu întâmplător cifra cinci simbolizează libertatea, curajul și schimbarea, fiind asociată cu nevoia de cunoaștere și noi provocări.

Așa este și această creație culturală: liberă în gând, curajoasă în demers, mereu deschisă spre noi provocări și spre frumusețea cunoașterii.

Felicitări infinite celor din redacție, celor care au scris, au citit și au susținut această inițiativă culturală!

Astăzi sărbătorim cele 50 de ediții în care s-a spus cu emoție și mândrie : ***„Suntem aici, împreună!”***

Fie ca inima acestei publicații să bată mulți ani de acum înainte pentru cultură și pentru România.

Cu drag și admirație,
Adina Vâlcu

Sub semnul lui 5.

Mircea G. Florescu nu a publicat niciodată numerologie ezoterică, așa că începe acum.

“Români în Andalucia” face 50 de numere și 5 ani. **Cifra 5 este un simbol al echilibrului**, fiind așezată exact la mijloc între 1 – nașterea, și 9 - desăvârșirea. Ea este asociată cu libertatea, aventura umană, spiritul explorator și perseverența, adică exact calitățile de care a dat dovadă echipa **“Români în Andalucia”** pentru a deveni un reper al presei românești din diaspora și o quintesență a iubirii de limba română. Numărul 50 își trage sensurile simbolice din cifra 5, dar le amplifică și le transformă prin prezența zeroului, care adaugă ideea de împlinire, ciclu încheiat și deschidere către o nouă etapă. Când 0 urmează după 5, întreaga energie a lui 5 devine matură, rotundă și împlinită.

Pentru “Români în Andalucia” și echipa revistei doresc cer senin, fără furtuni, pe care astrele să se alinieze fast!

Iar eu mă angajez, dacă promite Mircea G. Florescu că publică materialul integral, să scriu o pagină întreagă de ziar despre tetraktysul pitagoreic la numărul 100!

Adrian Suciu,
președinte Filiala OCCIDENT Diaspora și Minorități a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România – UZPR

EXPOZIȚIE EVENIMENT LA MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI.

DIN ISTORIA LOTERIEI ROMÂNEȘTI

Tanța Tănăsescu / Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România

În prezența unui public avid de cunoașterea istoricului loteriei românești, vernisajul expoziției **„Lumea loteriei românești: de la afacere la binefacere (1837-1989)”** a avut loc la Muzeul Național de Istorie a României (MNIR) din București, în 6 noiembrie 2025.

Puține sunt muzeele românești care să dețină obiecte de patrimoniu cu privire la istoricul loteriei, iar acesta este un motiv în plus să vizităm această expoziție ce ne aduce în atenție bunuri documentare de mare valoare pentru viața socială, economică și culturală a perioadei pe care o acoperă, mulțumită implicării profesioniste a curatorilor Cristina Păiușan și Daniel-Cosmin Obreja. Fiecare exponat spune o poveste despre generozitate, solidaritate și speranță – valori care, dincolo de jocul norocului, au s tat la temelia dezvoltării societății românești moderne.

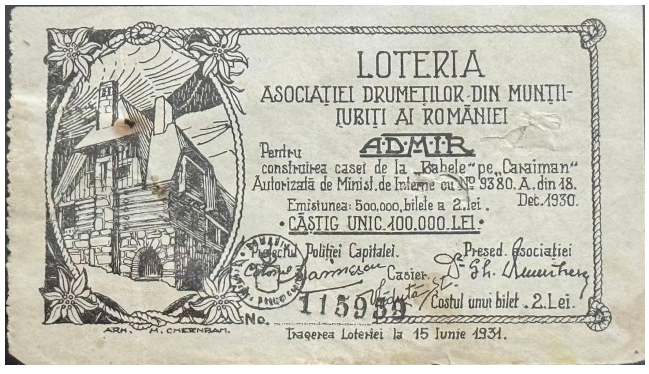
Mai întâi, câteva detalii de ordin istoric general. În perioada Imperiului Roman apar primele loterii de pe continentul nostru, cunoscute mai degrabă ca jocuri de divertisment în cadrul petrecerilor. Astfel, fiecare oaspete primea un bilet, ca de tombolă, iar premiile constau în cadouri surpriză, mai ales în perioada Saturnaliilor. Loteria organizată de Împăratul roman August Caesar este considerată prima de acest fel, amatorii cumpărând biletele puse în vânzare. Edilii Romei foloseau banii obținuți pentru reparații și construcții în cetatea eternă.

Revenind în Evul Mediu, istoricii consemnează cea mai veche loterie publică, în orașul olandez Sluis, în 1434. Anumite orașe din Flandra organizau de asemenea loterii publice, care aveau ca scop principal procurarea de fonduri pentru repararea fortificațiilor acestor localități, dar și pentru a-i ajuta pe cei săraci. Documentele vremii vorbesc de faptul că la 9 mai 1445 se adunau fonduri pentru a construi ziduri și fortificații pentru orașe cu ajutorul unei loterii de 4.304 tichete și premii de 1.737 florini.

Ulterior, în sec. al XVII-lea, în Olanda se obișnuia să se organizeze loterii pentru a colecta bani pentru săraci. Biletele costau 4 guldeni, iar premiile constau în tablouri, multe create de pictori azi considerați celebri. La olandezi, finanțiștii de acolo au considerat că participarea cetățenilor la aceste loterii reprezenta o formă benevolă de a lua taxe de la locuitori, dar cointeresându-i fie sub forma de premii, fie realizând obiective civile sau militare din aceste fonduri. Cu alte cuvinte, în afară de adunarea de bani pentru săraci, loteria era folosită pentru a construi diguri și a apăra orașele, dar și pentru a-i elibera din sclavie pe marinarii căzuți prizonieri în țările arabe.

Dar să revenim la expoziția deschisă în aceste zile la București. Vizitatorii pot admira primele bilete de loterie cunoscute în Țările Române – cel mai vechi datând din 1837, tipărit cu alfabet chirilic în Craiova – alături de bilete rare, emise pentru cauze culturale și sociale, precum **Loteria Ligii Culturale pentru Unitatea Tuturor Românilor** (1928), **Loteria pentru orfanii de război** (1931) **sau cea a Uniunii Fundațiilor Culturale Regale** (1935).

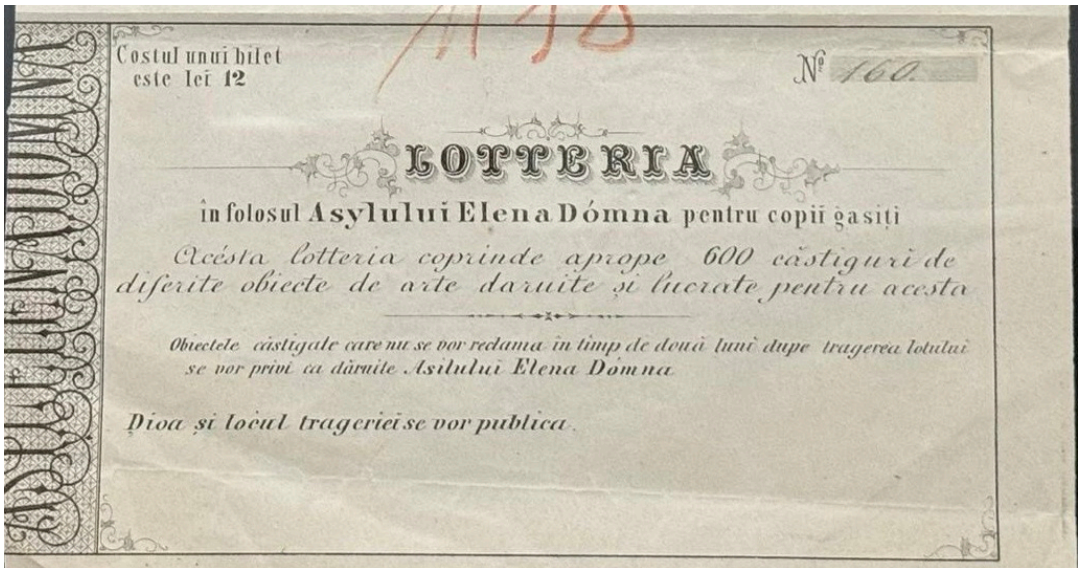
Putem afirma că, inițial, în spațiul românesc loteriile au avut ca scop vânzarea de bunuri, ca mai apoi să se ajungă la organizare de loterii în scopuri caritabile, pentru strângere de fonduri care îmbinau divertismentul de la baluri și petreceri cu câștiguri materiale. În orașe se organizau tombole de bal iar în târguri tombole de bâlci.

Spațiul expozițional găzduiește și o secțiune a loteriilor străine care au circulat pe teritoriu românesc, cu bilete la loteriile austriece și maghiare organizate pe teritoriul Transilvaniei, Bucovinei și a Regatului Român, de la sfârșit de sec.XIX și până în perioada interbelică.

Pentru a reglementa activitatea tuturor loteriilor, în 1882 a fost adoptată Legea asupra loteriilor, cu publicare în Monitorul Oficial, la 20 ian/1feb 1883. Această lege stipula că este oprită organizarea de loterii pe teritoriul țării noastre fără autorizație guvernamentală și fără scop caritabil.

În spațiul românesc, loteriile de caritate apar la mijloc de sec. XIX, când doamnele din înalta societate adoptă ideea de caritate prin loterie. Una dintre primele loterii caritabile a fost organizată în anul 1863 și patronată de către **Doamna Elena Cuza,** pentru construirea unui azil, ***„Azilul Elena Doamna pentru copii găsiți”***. Câțiva ani mai târziu s-au organizat loterii pentru ajutorarea Azilului, două bilete din cadrul acestor loterii fiind prezente în expoziția curentă. Este de menționat că și Regina Elisabeta și apoi Regina Maria au patronat asociații caritabile care construiau spitale, școli, orfelinate, azile și sanatorii, iar fondurile erau adunate cu

ajutorul unor loterii.

De-a lungul timpului au funcționat asociații și fundații caritabile care au organizat sute de loterii – unele erau loterii profesionale, precum cele de avocați, scriitori, ofițeri, soldați, veterani, funcționari, actori, jurnaliști, studenți, altele pentru construire de edificii publice, spitale publice, sau pentru ajutorarea bolnavilor, copiilor orfani, șomerilor, văduvelor, veteranilor de război, sinistraților, ș.a.

La sfârșit de sec. XIX, multe edificii publice au fost construite integral sau doar finalizate cu ajutorul loteriilor. Printre edificiile publice realizate prin acțiuni caritabile și loterii profesionale se numără și Ateneul Român. Cu ajutorul unei tombole organizate și susținute de reprezentanți de seamă ai societății, pentru care au fost tipărite 500.000 bilete de tombolă, Ateneul Român a fost construit prin strângere de fonduri sub sloganul **„Dați un leu pentru Ateneu!”.** *Inaugurat în 1888, a fost restaurat ulterior tot cu bani provenind din loterie.*

Sindicatul Presei Române din Ardeal organizează în 1924 o loterie pentru construirea unui Cămin al Presei în Cluj pentru ajutorarea jurnaliștilor, anunțul fiind publicat în ziarele locale.

Urmare a inundațiilor dezastruoase din sudul țării, petrecute în 1926, au fost organizate mai multe loterii ale sinistraților, în perioada 1927-1930, popularizate de întreaga presă din România și având ca scop ***„ajutorarea sinistraților și înființarea Corpului de Pompieri în întreaga țară, pentru apărarea avuției naționale”.***

Cabana **„Babele”** de pe Muntele Caraiman a fost construită cu ajutorul loteriei ținute în 1931 de Asociația Drumeților din Munții Iubiți ai României, care consta în vânzarea a 500.000 de bilete a câte 2 lei, cu un câștig de 100.000 lei. Societatea Avionul Prahovei Ploiești a contribuit la dezvoltarea aviației independente în România prin organizarea unei loterii la 1 august 1930, ***„loteria pentru aviație”.*** Aceasta avea ca scop construirea unui avion iar câștigul era un automobil cupeu.

Perioada interbelică aduce o înmulțire și diversificare a loteriilor caritabile. Au avut loc și loterii de alfabetizare, de facilitare a accesului copiilor la învățământ, de construire de biblioteci publice. Rolul loteriei era înțeles de clasa mijlocie și publicul era dispus să cumpere bilete.

Iată un scurt excurs istoric în evoluția loteriei din țara noastră în secolul al XX-lea. În 1906, Regele Carol I a promulgat Legea Loteriei de Stat, la inițiativa medicului Thoma Ionescu (fratele politicianului Tache Ionescu), iar în anul 1931 este votată Legea pentru înființarea și organizarea Loteriei de Stat pe clase, prin care veniturile Loteriei erau destinate Fondului General Sanitar de Ocrotire. Loteria de Stat avea drept scop înființarea și sprijinirea spitalelor rurale, a ospiciilor, sanatoriilor și băilor publice.

Câțiva ani mai târziu, în 1934, apare în țara noastră **Regia Loteriei de Stat**, din statutul căreia aflăm că scopul său era acela de a organiza jocuri de loterie, în colaborare cu instituțiile culturale.

După război, în anul 1950 sunt lansate emisiuni de Lozuri în plic, sistem deja cunoscut în România încă din anii 1920-1930, sub denumirea de Loteria I.O.V.R. Dacă inițial premiile erau de valoare mai mică, ulterior au crescut, putând reprezenta chiar un frigider, o mașină, un apartament...

Prezentată anterior la Alexandria și Buzău, expoziția este cofinanțată de Administrația Fondului Cultural Național și poate fi vizitată la Muzeul Național de Istorie a României din București, Calea Victoriei 12, până la 7 decembrie 2025.

Cu admirație și bucurie, adresez cele mai calde felicitări redacției și întregii echipe a publicației **”Români in Andalucía - Frați de grai, frați de trai”** la atingerea bornei a 50 de numere tipărite și cinci ani de la prima apariție - o dovadă incontestabilă de perseverență, dedicare și, mai presus de toate, de un angajament profund față de comunitatea pe care o serviți.

Într-o epocă în care presa scrisă se confruntă cu multiple provocări, longevitatea și constanța activității jurnalistice pe care o manifestați reprezintă un far, o mărturie a valorii inestimabile pe care o aduceți. Sunteți mai mult decât un ziar; sunteți o punte culturală, un spațiu de întâlnire pentru trăirile românilor din însorita Andaluzie, un catalizator pentru păstrarea identității și a legăturilor cu rădăcinile noastre românești.

Apreciem că publicația **”Români in Andalucía - Frați de grai, frați de trai”** dă posibilitatea cetățenilor români trăitori în Spania să-și mențină, afirme și promoveze identitatea națională, oferind totodată și acces la informații privind drepturile și obligațiile lor contractuale, administrative și economice pe perioada cât locuiesc sau muncesc în afara granițelor țării.

Prețuim efortul dumneavoastră pentru a menține viu spiritul românesc acasă departe de casă și vă dorim multe decenii de succes, de informare pertinentă, de inspirație și de unitate, continuând să fiți frați de grai și frați de trai atât în paginile revistei cât și în spațiul socio-cultural în care activați cu pasiune.

Cu stimă,

Tanța Tănăsescu,

membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, colaborator al publicației ”Români in Andalucía - Frați de grai, frați de trai”, redactor-șef și fondator al revistei “Muzeul Presei Românești”

De la Missy, la Maria. Naşterea unei Regine. Pe scena vieţii, pe scena de teatru.

Marian Nencescu

Sâmbătă, 1 noiembrie a avut loc la Sala Dalles, din Bucureşti, premiera spectacolului multimedia **„Inima Reginei Maria”**, după un scenariu de **Radu Aldulescu**, în regia **Alinei Hiristea**, într-un cadru vizual semnat de **Ciprian Duică** şi într-o ambianţă scenică unicat, creaţie a artistei plastice **Mioara Iofciulescu**, o piesă *„de autor”*, în interpretarea de excepţie a actriţei, scriitoarei şi jurnalistei **Claudia Motea**, din Presa Culturală, a UZPR. Pentru publicul larg, care a umplut până la refuz sala modern utilată, recent reintrată în circuitul cultural, aparţinând Primăriei Capitalei, spectacolul Claudiei Motea a fost poate o surpriză, pentru colegii şi confraţii de la **Teatru NostruM al UZPR**, pentru jurnaliştii din Presa Culturală, pentru admiratorii Claudiei Motea, a fost o confirmare. Ajunsă la deplina maturitate creatoare, actriţa Claudia Motea şi-a constituit nu doar un profil artistic distinct în peisajul cultural actual, dar a reuşit să-şi contureze şi un program dramaturgic propriu, un repertoriu bazat pe readucerea în actualitate a unor profiluri simbol ale culturii noastre, de la Eminescu (în spectacolul *„Eminul meu iubit”*), şi Brâncuşi (*„Brâncuşi, dragostea mea”*), iar acum, Regia Maria (*„Inima Reginei Maria”*), fiind adesea şi propria scenaristă. Mai nou, Claudia Motea a iniţiat, la Centrul Cultural **„Mihai Eminescu”**, tot sub egida Presei Culturale, seria **„Dialoguri Eminesciene”**, reunind un grup de gazetari entuziaşti care, lună de lună, în fiecare zi de joi, din a treia săptămână, omagiază câte o personalitate naţională, de regulă profile feminine, dată fiind preponderenţa participanţilor/a participantelor, invitaţii fiind nu doar jurnalişti, majoritatea colegi, dar şi creatori surpriză, „oameni ai zilei” , cum se spune şi care obişnuiesc apoi să revină, dovadă a farmecului deosebit al amfitrioanei (şi, evident, al colectivului de realizatori, mereu constant, inclusiv al actorilor din trupa Teatru NostruM).

Recentul spectacol de la Sala Dalles, o premieră absolută, susţinut chiar în preajma comemorării a 150 de ani de la naşterea Reginei Maria (29 octombrie, 1875, Eastwell Park, Anglia - 18 iulie 1938, castelul Pelişor, România) este dedicat în întregime personalităţii celei de-a adoua suverane a României, despre care un contemporan, omul politic şi memorialistul Constantin Argetoianu scria în cartea sa *„Pentru cei de mâine: Amintiri din vremea celor de ieri”*: *„Regina Maria şi-a îndeplinit datoria pe toate fronturile activităţii sale, dar mai presus de toate pe acela al încurajării şi ridicării moralului acelora care o înconjurau, şi care au trebuit să decidă, în cele mai tragice momente, soarta ţării şi a poporului său”.* Creaţie cu caracter memorialistic, bazată pe documente originale, scrisori ale Reginei către oamenii cei mai influenţi ai vremii, suverani, politicieni, oameni de cultură, pe Memoriile ologrefe ale Reginei, dar şi pe mărturii indirecte, adesea pe zvonuri şi bârfe de care Regina nu a fost niciodată scutită, piesa **„Inima Reginei Maria”** este o reconstiuire cvasi-completă a destinului unei femei de excepţie din istoria recentă a ţării noastre, am spune a drumului devenirii de la Missy, după numele adolescentei de neam regal, de numai 17 ani, trimisă de destin să apere românitatea de la gurile Dunării, la Maria, Regina României, şi femeia cea mai puternică şi mai influentă a vremii sale.

Artistic, în cele 70 de minute de spectacol *„total”* - decor video, vestimentaţie elegantă, ilustraţie muzicală, lumini şi ambianţă *„regale”* - **Claudia Motea** experimentează şi comunică publicului o gamă infinită de trăiri şi expresii artistice, jucând rând pe rând rolul adolescentei *„naive”*, iniţiată de *„oncle”*, Carol în politica locală, apoi soţia orgoliosă, umilită de o rivală mai norocoasă, în fine, femeia puternică, decisă să-şi ia soarta în mâini şi să-şi păstreze tronul şi demnitatea de aleasă a destinului, până la mama înfrîntă, trădată pe rând de fiul frivol şi de familia potrivnică. Demnă, solemnă, *„regală”,* actriţa, înveştmântată fie într-o mantie vişinie, semnul regalităţii imaculate, fie într-o elegantă rochie cu motive populare, dovadă a admiraţiei sale pentru neamul cu care s-a indentificat odată ce a păşit pe pământ românesc, comunică cu publicul cu mijloace minimale, inflexiuni ale vocii, surâsuri complice, încruntări ale sprincenelor, reuşind totuşi să se situeze desupra faptelor şi evenimentelor, într-un spaţiu atemporal. De altfel, întreaga convenţie dramatică se bazează pe acest monog de dincolo de timp, Regina, în interpretarea Claudiei Motea, fiind în acelaşi timp un personaj istoric, dar şi o legendă.

Pretextul dramatic al piesei, *„inima Reginei”* , sugerată, la propriu, de prezenţa pe scenă a casetei (evident, o replică) care a adăpostit vremelnic inima Reginei, motiv devenit un veritabil liant epic al întregii reprezentaţii, reprezintă pentru actiţă un alt prilej pentru a exploata dramatic situaţia, monologul propriu-zis fiind în fapt o dedublare a personalităţii, prezenţa fizică a Reginei având de fapt două coordonate: jocul scenic al Claudiei Motea şi raportarea la simbolul reprezentat de caseta care adăposteşte *„inima”*, în fapt fiinţa eterică a veritabilei Regine. Avem, simbolic, două regine, una pe scenă, coborâtă realist şi la propriu de pe scena vieţii, direct pe scena teatrului, şi cealaltă, simbolică, ascunsă privirilor comune, dar puternică şi vie, ca un veritabil duh ce dă viaţă piesei.

Cu totul, spectacolul **„Inima Reginei Maria”** reprezintă, de la premieră, o reuşită a stagiunii teatrale bucureştene, dar şi un prilej în plus pentru iubitorii de teatru şi de informaţii culturale de a ne re/vedea şi la „Dialogurile Eminesciene”, de la Centrul Cultural „Mihai Eminescu”, la care Claudia Motea este gazdă şi realizator.

O SĂRBĂTOARE A LUTULUI ȘI A MEMORIEI

Valeru Ciurea

În fiecare an, în prima sâmbătă și duminică din septembrie, Piața Mare din Sibiu se transformă într-un atelier uriaș, în care roata olarului nu se mai învârte într-o curte de sat, ci în plin centru istoric, sub ochii trecătorilor. Având aproape șase decenii, Târgul Olarilor din Sibiu este cel mai longeviv eveniment cultural al orașului. Prima ediție a avut loc în anul 1967. Organizatorul tradițional este actualul Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale *„Cindrelul-Junii”* Sibiu, în parteneriat cu Complexul Național Muzeal ASTRA (cu sprijinul Consiliului Județean Sibiu). Locul ales pentru desfășurarea târgului oferă o vizibilitate deosebită, mai ales că perioada aleasă pentru desfășurarea acestuia atrage foarte mulți vizitatori care vin din țări europene (și nu numai) să admire și să cumpere ceramică românească.Ce înseamnă Târgul olarilor de la Sibiu? Înseamnă o identitate, două zile de standuri cu ceramică tradițională, interpretări și re-interpretări, demonstrații la roata olarului, ateliere pentru copii și adulți, dialog direct cu meșterii din centre renumite (Horezu, Corund, Oboga, Glogova, Marginea, Vădastra, Săcel, Baia Mare ș.a.).

În 6 și 7 septembrie 2025, la ediția cu numărul 59, peste 100 de olari din țară și din străinătate au participat ca invitați, să împlinească menirea acestui târg, să arate din nou ceea ce îl definește: efortul de a conserva și promova meșteșugul ceramicii. Pentru că târgul este, totodată, un spațiu de transmitere a tehnicilor de modelare, de ardere, de smălțuire, de la roata olarului (cu obiecte utilitare: oale, blide, căni), cahle, până la instrumente din lut (ocarine, fluiere), dar și creații decorative, o imagine condensată a ceramicii românești contemporane, unde poți compara stiluri, argile, glazuri și motive din aproape toate zonele țării, într-un singur loc.

Deși nu este o competiție strictă, organizatorii acordă premii și diplome meșteșugarilor, pentru respectarea tradiției sau pentru inovație, listele de premii arătând constant varietatea centrelor ceramice participante. Printre cei mai importanți meșteri români premiați la Târgul Olarilor se numără și Ionel Cococi, din Vădastra, Olt, expert ceramist la clasa externă de ceramică de la Vădastra, în cadrul Secției Arte și Meșteșuguri a Centrului Județean de Cultură și Artă Olt

Alături de el, alte nume importante ale ceramicii românești contemporane: **Páll Árpád** (Corund, Harghita); **Angela și Daniel Sitar** (Baia Mare, Maramureș); **Aida & Florin Frigură** (Horezu, Vâlcea); **Costel și Georgeta Popa** (Horezu, Vâlcea); **Ion Rătezeanu** (Târgu Jiu, Gorj); **Carina Frigură** (Horezu, Vâlcea); **Mihaela Pleșea** (Braniștea, Galați).

Standul expozițional al meșterului **Ionel Cococi** este întotdeauna unul dintre punctele de atracție ale târgului. Am stat de vorbă cu câțiva dintre vizitatorii care s-au arătat interesați de ceramica neagră specifică culturii neolitice Vădastra, mulți dintre aceștia cunoscători și iubitori de istorie.

„— Doamnă, de ce veniți la standul lui Cococi și de când?

— De 17 ani venim la standul ăsta; soțul meu a fost un fan absolut al acestei ceramici și ne place și de domnul, de asta venim cu drag. Ne atrage și personalitatea lui. Venim să vedem ce face; avem din fiecare an câte un vas acasă.

— În afară de meșterul Cococi, mai este un alt meșter la care v-ați opri?

— Mie îmi place ceramica de Corund, iar soțul meu, Dumnezeu să-l ierte, mă certa că de ce nu aleg un olar care face ceramica de Vâlcea. Dar cu plăcerea și cu gusturile e altfel... Avem câțiva de la care am cumpărat, din mai toate zonele.”

„— De câți ani veniți dumneavoastră la acest târg?

— De când m-am mutat în Sibiu... Cred că am lipsit de vreo cinci ori în 47 de ani; am venit în Sibiu în ’79.

—Ca simplu privitor, cum vedeți târgul? A evoluat?

— Cred că puțin a involuat ca valoare. Sunt și multe kitsch-uri, și lucruri care n-au ce căuta aici. Dar fiecare achiziționează ce îi place și ce crede că e de valoare.

— Practic, și meșterii se iau după clienți?

— Da. Clienții îi condiționează cumva pe meșteri să ajungă într-o altă zonă decât cea autentică.”

„— Mie îmi place Blendea, care nu e chiar artist popular, dar îmi place foarte mult. E artist, un mare artist, dar nu e meșter popular: e un om cu școală. E altceva. Avem un prieten acolo, în partea aceea... nu știu cum îl cheamă... de la care am cumpărat – cred că e bucureștean. Tot artist. Ne atrag și artiștii mai tineri, care vin acum cu ceramică. Și bătrânii. Avem foarte multă ceramică în casă, tradițională.”

„— Pe dumneavoastră ce vă determină să vă opriți la standul meșterului Ionel Cococi? Să însemne că meșteșugul adevărat, fie el cu nuanțe istorice, așa cum este cel al lui Cococi, va rezista în timp în fața acestui asalt al kitsch-ului?

— Noi așa sperăm, dar, de vreme ce totuși, an de an îl vedem aici, la târgul acesta, mă gândesc că va rezista. Și-mi doresc din tot sufletul să reziste, să aibă și puterea financiară.

— Și meșterul își păstrează meșteșugul lui datorită dumneavoastră, care îi achiziționați și acceptați ca vasele sale să stea în casele dumneavoastră?

— Cu mare drag le ținem în case; avem decoruri făcute de artiștii noștri, pe care îi înțelegem.

—Eu zic că astfel de vase, raportat la ce este în jurul nostru, sunt ca și cum, între cincizeci de oameni, patruzeci și nouă stau culcați și unul în picioare sau, unul în picioare și patruzeci și nouă stau culcați. Indiferent cum, cel diferit sare în ochi.

— Da, sare în ochi, dar mă gândesc pentru cine mai vede și altceva decât i se servește: cultură din asta de TikTok, cultură facilă, de sclipici și bling-blinguri[1] — cultură de masă, până la urmă.”

După o preumblare prin târg, la întoarcere, la

standul meșterului Cococi l-am găsit pe **Ioan Vulcan**, realizator de emisiuni la **Radio România Actualități și Radio Antena Satelor**. Ioan Vulcan a lucrat o viață în radio. Acum are nouăzeci de ani și jumătate, după cum spune. De douăzeci și unu de ani, de când Ionel Cococi, meșterul ceramicii neolitice de Vădastra vine la Târgul de ceramică de la Sibiu, Ioan Vulcan trece în fiecare an pe la standul meșterului.

— Între amintirile dumneavoastră, cum apare târgul acesta?

— Pot spune că a involuat, prin înmulțirea kitsch-urilor și creșterea tehnologiilor de prelucrare a lutului, a vopselelor, a motivelor neinspirate. Eu știu ce e aici, la acest stand. Știu istoria locurilor lui (ale meșterului, n.n.) și așa mai departe: a întregii Câmpii a Dunării, a Defileului și a părții ăleia a Olteniei. Apreciez ce face omul ăsta. Dar și el, vezi? Uneori stilizează. Are tendința de a încărca.

— Dacă ar fi să căutăm un vinovat, spre cine am putea arăta cu degetul? Cum am împărți această vină – imaginară, desigur – între creatori, meșteri și organizatorii unor astfel de târguri, șefii instituțiilor culturale abilitate să păstreze structura istorică și inițială a acestor vase ceramice? Care ar fi procentele?

— Dacă cei care organizează astfel de manifestări — nu numai de olărit, ci și de prelucrarea lemnului, a fierului, de împodobit, de făcut icoane — dacă toți le-ar spune celor care lucrează: ***„Tu, olarule din Corund, Ianoș, acum 30 de ani, sau 25 de ani, când ai venit aici, nu făceai ce faci acum. De ce ți-ai schimbat stilul, modul de a gândi? Ți-ai învățat copiii — doi băieți are Ianoș — să facă nu ceramică, ci faianță în loc de ceramică, din lut curat amestecat cu caolin.”***

— Dar nu are și cumpărătorul vina lui? Mulțimea acesta de vizitatori și cumpărători nu are și ea influență negativă?

— Cumpărătorul i-a făcut pe ei să facă kitsch-ul, pentru că el vrea să ia ceva strălucitor, care să ia ochii, să aibă un bibelou între cărți — dacă mai are cărți — între calculatoare…

— Pot eu, sau vreau, ca meșter, să-l conving pe cumpărător că nu trebuie să caute un produs strălucitor, ci unul valoros din punct de vedere tradițional?

— Creatorul popular trebuie să revină la ceea ce făcea altădată. Vorbeam de Ianoș de la Corund: eu i-am cunoscut copiii de când s-au născut; apoi au crescut mari – acum, unul are vreo 38 de ani, altul vreo 40 – și lucrează la roată împreună, la roată electrică. Eu i-am cunoscut la roata aia de picior.

— Da, este trist că toate meșteșugurile – așa cum le știm noi -, dispar odată cu meșterii adevărați… În partea cealaltă a târgului, este meșterul Rătezeanu, de la Gorj. El este ultimul olar din Gorj. Acum lucrează cu roata lui, acolo. Roata tradițională, de picior. Este singurul din tot acest târg care face asta. Iar ei, acești meșteri autentici, nu sunt ajutați în niciun fel, nu sunt sprijiniți. Merg la târguri unde concurează cu partea asta comercială.

— Dispare, ușor, ușor, sufletul care era pus în lucrurile făurite de meșteri. Și poveștile lor. În 1958, când eu am început să vorbesc la Radio România, după ce lucrasem în minele de aur – Roșia Montană, Băița Bihor, toți Munții Apuseni -, făceam reportaje de inimă, iar cuvintele oamenilor, ca și oamenii, aveau valoare magică… Pe vremea aceea abia apăruse aparatul de înregistrat.

— Răzbătea și sinceritatea din vocea oamenilor, pe atunci.

— Da… Voci de oameni, academicieni… L-am cunoscut pe Tudor Arghezi, l-am cunoscut personal pe Nichita Stănescu, pe Sadoveanu… Am fost prieten bun cu fostul mitropolit al Ardealului, Antonie Plămădeală. Îi știam pe urmașii direcți ai lui Goga – soră, frate – ai lui Cioran… Ai lui Besoiu, prietenul meu…

— La câți dintre meșterii care sunt astăzi aici și pe care i-ați văzut în târg de-a lungul timpului le-ați întinde mâna acum pentru că și-au păstrat meșteșugul și că l-au respectat?

— La maximum zece. Aș începe cu el (Ionel Cococi, n.n.) și aș termina cu nenea Rătezeanu. În Corund, n-aș mai da mâna cu nimeni. Mai există unul, Curta, în Baia Mare, care face o ceramică inimaginabilă. Are o barbă lungă, dacică. Este de o simplitate în vorbire, deși este absolvent al Academiei de Artă din Cluj. Sunt oameni deosebiți… De fapt, nu trebuie să ne supărăm, pentru că n-avem nicio șansă să schimbăm – nici eu, nici dumneata – mersul lumii. Ăsta va fi mersul, ultimul mers al lumii: mersul anapoda. Nu numai al României, al omenirii. Așa că în zadar ne zbatem și ne asudă fruntea… Îmi vin în minte niște versuri care spun că orice am face, nu putem opri să nu vină primăvara.

— Dar asta sună a speranță, a optimism.

— Orice optimism e și grimasă, e și tristețe. Uneori se râde când, de fapt, se plânge.

Meșterul Ionel Cococi nu contenește a răspunde întrebărilor vizitatorilor standului său. L-am și întrebat dacă nu obosește și mi-a răspuns că după munca asiduă din atelier, – cu pregătirea lutului, cu ridicarea vaselor, cu decorarea, apoi munca de la cuptorul de ardere și în final cu ornamentarea cu caolin -, partea aceasta în care vorbește cu oamenii și le povestește despre istoria vaselor sale care vin din adâncul istoriei, de peste șapte mii cinci sute de ani, i se pare o relaxare, o bună modalitate de a stabili punți istorice și cu alți oameni.

— Meștere Cococi, de câți ani vii aici, la Târgul de ceramică de la Sibiu?

— De douăzeci și unu de ani, din anul 2004.

— Cum ți se pare târgul de la Sibiu raportat la cel de la Iași și la alte târguri?

— De fapt, astea două – Iașiul și Sibiul – sunt singurele de profil: Târgul Cucuteni 5000, de la Iași și Târgul Olarilor de la Sibiu. Sunt aproape și singurele la care mă mai duc, la care se merită să mă mai duc. Din punctul meu de vedere, fără să exagerez și fără să jignesc pe nimeni, îmi mențin părerea: târgul de la Iași este locul unde „se dă ora exactă” în ceramică. Sibiul este pe locul 2.

— Spui asta din punct de vedere organizatoric, al prezenței meșterilor sau al publicului?

— Nu vorbesc din punct de vedere comercial. Mă refer la capacitatea vizitatorilor de a face diferența: sunt educați să distingă între kitsch și artă. Datorită acestui fapt, noi, cei câțiva care mai lucrăm tradițional, reușim să supraviețuim, dar doar cu acest segment de clienți.

Altfel, clienții vor lucrări colorate – cât mai colorate – și să sclipească. Și sunt mulți meșteri – cel puțin la Sibiu -, care le fac pe plac și vin cu astfel de lucrări.

— *Se influențează unii pe alții?*

— Fără doar și poate. E mult până sparge unul gheața; apoi aleg câte o direcție și, vrând-nevrând, se duc toți după ea. Stăm unul lângă altul, vorbim, observăm: ăsta vine cu colorate, cu sclipici și vinde. La anul ești tentat... Eu, mulțumesc lui Dumnezeu, sunt pe o altă baricadă, merg în altă direcție. Mă adresez unui segment special de clienți – avantaj și dezavantaj -, dar îl întorc în favoarea mea.

— *Cât mai dai de trăit acestor târguri?*

— Viață vor avea, dar nu târgurile de valoare. Din păcate pentru noi, tânăra generație nu are cu ce să compare: așa a pomenit, așa vede. Nu ai cum să ai așteptări de la ei, să tragă concluzii; le putem trage noi, generația noastră, și specialiștii – deși nici specialiștii din noua generație nu mai sunt atât de pregătiți să facă diferența între autentic și kitsch.

— *După experiența anilor trecuți, poți estima câți vizitatori trec în aceste două zile pe la standul tău?*

— Nu i-am numărat. Dar zic că trece acel segment la care mă refeream: nici foarte mulți, nici deloc; însă cei care trec m-au surprins adesea: dau un tur de târg, revin la stand și spun **„aici e altceva”**. La început eram precum oaia neagră între o turmă de oi albe. Acum, după douăzeci și uni de ani, îndrăznesc să spun că mi-am format un grup de admiratori, un grup de colecționari, un grup de prieteni; din gură în gură și din informațiile radio-tv, cultura Vădastra nu mai e o enigmă a târgurilor. Chiar am fost considerat de unii specialiști – de pildă, doamna Ișfanoni – ***„enigma târgurilor”.***

— *Te-am rugat să faci o evaluare a vizitatorilor pentru că, trecând prin târg, nu am văzut pe nimeni să-și prezinte clar povestea. Poate ar fi necesar un flyer care să spună ce ai aici, cu un cod QR către un site, ca omul să știe că, în colțul din partea de sud-vest a târgului, se află ceramică de Vădastra.*

— Este o idee bună. Dar cel mai fericit pleacă omul când află informația chiar din gura meșterului pentru că dacă îi dai un text scurt, acesta nu poate fi cuprinzător iar dacă îi dai un text cu zece fraze, nu-l citește. Am textul acela, scris de dumneavoastră, tipărit, li-l dau și le urmăresc reacția în timp ce îl citesc.

— *Din cei care revin an de an, câți îți sunt deja prieteni?*

— Nu știu dacă ne putem numi prieteni, dar suntem cunoștințe apropiate: altfel ar trece fără să dea mâna, fără să mă întrebe de viață. Sunt bucuroși că mă văd și că văd piesele noi. Există o chimie: cine se aseamănă se adună. Îi văd și îi simt plăcut surprinși: nu pleacă, fac un pas în lateral, se apropie, analizează, filmează, apoi încep să întrebe, să caute răspunsuri. Și pleacă satisfăcuți și de ce au aflat, și cu câte un vas pe care au semnătura mea. Înseamnă că împreună suntem pe drumul cel bun.

Într-un alt colț al târgului l-am găsit pe meșterul gorjean **Ion Rătezeanu**, olar din satul Găleșoaia (Gorj), unul dintre ultimii – adesea prezentat drept singurul din județul Gorj – care mai lucrează vase făcute la roata tradițională a olarului. Este întâlnit frecvent făcând demonstrații la târguri, expoziții sau ateliere organizate de marile muzee ale României. A fost de foarte multe ori premiat pentru că lucrează tradițional, la roată, arde vasele în cuptor pe lemne. Meșterul participă la evenimente mari dedicate ceramicii românești (Sibiu, Iași, Horezu) și are un rol important în păstrarea olăritului gorjenesc.

— *Dumneata, meștere Rătezeanu întrevezi o soluție pentru continuarea meșteșugului olăritului tradițional, ca să nu se piardă, astfel încât să nu fii obligat să vinzi ca să trăiești din asta?*

— Nu se poate, pentru că au apărut foarte multe produse din afară — nu știu, porțelan, orice — sunt foarte ieftine și toate sunt făcute mecanic, deci nu e lucru manual. Iar omul, decât să ia o farfurie sau o strachină de la mine, mai bine cumpără un set din ăla, pe care, după folosire, nu-l mai curăță, îl aruncă la tomberon.

—*Eu nu vorbesc despre vânzare. Vorbesc despre implicarea autorităților locale sau județene, care să-ți dea un sprijin. Cu cât te-ai mulțumi lunar, ca să faci, din când în când, câte o demonstrație pentru niște copii, pentru niște vizitatori, așa cum faci aici și pe oriunde te-am întâlnit, absolut gratuit?*

— Nu știu dacă m-aș mai înhăma la așa ceva. Am o vârstă și cu asta, basta... am și probleme de sănătate... Când mă simt mai bine, când...

— *Dar crezi că alți meșteri din Gorj ar accepta?*

— Am cam rămas singur în Gorj. S-au dus oamenii.

— *Chiar nu mai este nimeni să lucreze?*

—Meșteșugul ăsta nu s-a mai predat. Eu am avut soția autorizată, am ținut un curs intensiv la mine acasă și i-am scos pe piață. De multe ori dam bani din pensia mea ca să ieșim pe piață. Sunt singurul în Gorj care mai fac și mai ofer spre vânzare ceramică făcută tradițional.

— *Deci altcineva nu mai face olărit în Gorj?*

— Mai e nea Tică Coneru.[2] Anul ăsta l-am văzut la Polovragi, făcea demonstrații. Cuptor de ardere cred că nu mai are. Face doar câteva obiecte, de arătat.

— *Dumneata folosești tot cuptor pe lemne?*

— Pe lemne. Doar pe lemne. Nu am altceva; cu asta lucrez. Nu are rost să cumpăr alt tip de cuptor. Aș face-o, dar cu ce rămân? Dau bani făcuți pe nefăcuți. Asta e, cât i-am putut învăța, i-am învățat. Acum cum să mai procedăm, dacă nu mai e putere... Chiar dacă voință și dorință mai sunt. Degeaba. Nu-mi tremură încă mâna, dar nu mai pot. Când îți tremură mâna, ești dus.

— *Locul din care vii dumneata este foarte cunoscut în lumea olarilor.*

— Găleșoaia a fost cel mai renumit centru de olari din Gorj. Iar la noi, în Târgu Jiu, a fost prima școală de ceramică din România. Uitați-vă la Iuliu Moisil[3]: a fost ardelean, directorul școlii de ceramică din Târgu Jiu, înainte de Primul Război Mondial.

Când luminile se aprind peste Piața Mare din Sibiu în ultima zi a târgului, în spatele standurilor unii trag concluzii, alții își numără banii. Câțiva specialiști în ceramică și meșteri tradiționali numără vulnerabilitățile. Lucrul manual nu poate concura cu piața industrială; materia primă e tot mai greu de găsit în unele zone; tinerii intră greu sau deloc în meserie iar succesul comercial poate împinge spre simplificare grăbită, spre culori nefirești, spre kitsch. Tocmai de aceea, selecția atentă, premiile și vizibilitatea publică devin instrumente de protecție. Un târg bun nu este doar un loc de vânzare, ci și un filtru al calității. Poate că, la final, deslușim și un alt sens al târgului: acela de a reaminti faptul că identitatea stă și în gesturile mici ale olarului, repetate o viață întreagă – unghiul palmei, presiunea degetului, ochiul care potrivește proporția. Iar când asemenea gesturi devin, pentru două zile, spectacol public, orașul însuși se modelează: capătă o formă un pic mai caldă, mai atentă, mai așezată. Ca o strachină bună, făcută să țină împreună hrana, masa și povestea.

[1] Accesorii/lucruri ostentativ de strălucitoare — mai mult *„de ochii lumii”* decât de calitate. Exemple: lanțuri groase *„aurii”,* ceasuri și brățări cu multe pietricele sclipitoare, haine cu mult sclipici/paiete, decoruri lucioase care sar în ochi. Conotația este de kitsch, stridență, opulență afișată. Sinonime uzuale: *„zorzoane”, „sclipiciuri”, „kitsch-uri”*

[2]**Tică (Dumitru) Coneru** este meșter olar din județul Gorj, originar din Găleșoaia (comuna Cîlnic), unul dintre ultimii continuatori ai olăritului tradițional gorjenesc. A lucrat și demonstrează tehnicile clasice (roata olarului, ardere la cuptor pe lemne), a fost invitat în 2008 de Muzeul ASTRA din Sibiu să refacă două cuptoare de olar și este prezent la târguri și evenimente din zonă (Polovragi, GorjFest), adesea în colaborare cu Școala Populară de Artă Târgu-Jiu.

[3]Iuliu Moisil (1859–1947) a fost profesor și publicist ardelean, membru de onoare al Academiei Române, care a condus Gimnaziul **„Tudor Vladimirescu”** din Târgu Jiu la sfârșitul secolului XIX și a inițiat/organizat prima Școală românească de ceramică (Târgu Jiu), inaugurată la 9 octombrie 1900. Școala urmărea să formeze meșteri și să dezvolte o industrie artistică națională; a obținut medalii la expoziții (1903–1906), iar Moisil a continuat să sprijine proiectul și după plecarea din Târgu Jiu.

EVOLUȚIA PRACTICII DE STAT ÎN MATERIA ANGAJĂRII RĂSPUNDERII GUVERNULUI

Titi SULTAN
Specialist in drept constituțional și parlamentar

Partea a III-a

În luna iulie 2025, Guvernul condus de Ilie Bolojan si-a asumat răspunderea in fața Parlamentului în legătură cu primul set de măsuri fiscale. Ulterior, la începutul lunii septembrie 2025, Guvernul Bolojan s-a prezentat în Parlament, angajându-și răspunderea pentru cinci proiecte de lege, inclusiv măsuri fiscale, care vizau creșterea cheltuielilor publice si reducerea veniturilor. Aceste măsuri au inclus creșterea cotei generale de TVA de la 19% la 21% și au generat moțiuni de cenzură din partea opoziției care au fost respinse.

CONCLUZII PRIVIND ANGAJAREA RĂSPUNDERII GUVERNULUI

Din enumerate cazurilor prezentate anterior este evident că probleme se ridică în practică, în legătură cu angajarea răspunderii Guvernului pentru un proiect de lege, și de regulă, aplicarea acestei proceduri în practica de Stat s-a dovedit atipică, de unde concluzia că un Guvern, oricare ar fi acesta, dorește să-și extindă puterea de a legifera, până la urmă, în dauna forului legislativ-Parlamentul. Niciodată, până în prezent, un Guvern nu a fost demis ca urmare a angajării răspunderii sale, deși de multe ori a fost depusă o moțiune de cenzură, care însă a ,,căzut" la vot. In schimb, de cele mai multe ori, a fost sesizată Curtea Constituțională. Legat de modalitățile concrete în care angajarea răspunderii Guvernului este pusă în practică pentru un proiect de lege, răspunsul trebuie căutat, din punctul meu de vedere, în raporturile pe care legiuitorul constituant le stabilește între Parlament și Guvern, mai precis, în ponderea acordată Guvernului în activitatea de legiferare. Din consacrarea Constituțională expresă a rolului Parlamentului de organ reprezentativ Suprem și unică autoritate legiuitoare a Țării, consider că Guvernului nu ar trebui să i se permită decât cu titlu de excepție să pătrundă în sfera de reglementare primară a relațiilor sociale, să intre în câmpul de acțiune al forului legiuitor. Ori, două proceduri constituționale, și anume angajarea răspunderii Guvernului și delegarea legislativă, au permis în timp, mai ales datorită caracterului prea general al redactării textelor constituționale, transformarea excepției în regulă. Din această perspectivă, completarea adusă prin legea de revizuire, în sensul admiterii posibilității modificării sau a completării proiectului de lege promovat de către Guvern, cu condiția ca amendamentele aduse în Parlament să fie acceptate de acesta, nu consider că a contribuit la clasificarea procedurii speciale, de adoptare a unui proiect de lege pe calea angajării răspunderii Guvernului.

De altfel, în comentariul Legii de revizuire s-a specificat faptul că și în cazul acestei proceduri sunt posibile negocieri politice, ceea ce, de principiu, este de esența parlametarismului. Dimpotrivă, față de actuala modalitate de redactare, consider că dilemele au fost amplificate. Prima întrebare care se ridică vizează în mod firesc refuzul amendării proiectului de lege de către Guvern. Ce se va întâmpla într-o asemenea situație? Este de presupus că proiectul de lege va fi trimis spre promulgare în forma inițială, dar atunci ne întrebăm ce rost ar mai avea propunerea de amendamente de către parlamentari. Într-o analiză pe marginea proiectului de revizuire, această completare fusese privită ca un *„artificiu infenios"* care, parțial, reconsidera elementele obișnuite, comune sau *„ tradiționale "* ale mecanismului angajării răspunderii politice, proiectul de lege trebuia examinat, căci, altfel, nu se putea ajunge la modificarea sau completarea lui prin amendament. S-a susținut pe bună dreptate că acceptarea amendamentelor rămâne la latitudinea Guvernului, dar acesta este privilegiul derivat din riscul asumat prin angajarea răspunderii politice. În plus, aspecte de natură procedurală se pot ridica în legătură cu aplicarea actualelor prevederi constituționale. Dacă termenul de introducere a moțiunii de cenzură este atât de scurt, de doar trei zile de la prezentarea proiectului de lege, ne întrebăm, oare aceasta este perioada de timp aflată la dispoziția parlamentarilor pentru a formula amendamente? Iar, dacă este vorba despre un întreg pachet legislativ, cum s-a întâmplat în mai multe rânduri, ne întrebăm care ar fi perioada de timp necesară parlamentarilor pentru a promova amendamente de substanță? Fără a anticipa prea mult consecințele, Constituția României din 1991 a prevăzut două instituții (angajarea răspunderii Guvernului și delegarea legislativă) prin care a permis Guvernului să intre în sfera de competență a Parlamentului, în anumite limite și cu anumite condiții, din păcate insuficient circumstanțiate. Caracterul prea general al prevederilor constituționale, în absența unor detalii ce s-ar fi impus a fi aduse prin lege, a permis Cabinetelor care s-au succedat de-a lungul vremii să recurgă adeseori cu exces de putere la practica legiferării, în locul autorități legiuitoare, cu consecințe greu de anticipat pentru întregul sistem legislativ românesc.

CEREREA DE REEXAMINARE A LEGII DE CĂTRE PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

Președintele României nu este ținut de angajarea răspunderii Guvernului pentru un proiect de lege, el tratând legea respectivă ca pe oricare altă lege, putând deci să ceară Parlamentului reexaminarea acesteia. Dacă s-a cerut reexaminarea, dezbaterea va avea loc în ședința comună a celor două Camere, urmând să se aplice regulile de cvorum și majoritate, după cum este vorba de o lege organică sau o lege ordinară. Evident că de data aceasta vor fi dezbateri și se vor face amendamente, dar exclusiv în ideea precizări poziției Parlamentului față de cererea de reexaminare a Președintelui, și nu în ideea blocării efectelor angajării răspunderii Guvernului, în planul legiferării. Dimpotrivă, în doctrină s-a susținut și că parlamentarii, cu ocazia reexaminării pot aduce amendamente susceptibile de dezbatere și adoptare (sau respingere) prin vot. Mai mult, s-a apreciat că, în urma reexaminării, legea poate fi respinsă în întregime, deoarece legile adoptate prin procedura angajării răspunderii Guvernului nu se bucură de un regim juridic special. În ce privește votul necesar cu ocazia reexaminării, deși art.114 alin.4 din Constituție nu face nicio precizare cu privire la majoritatea necesară pentru adoptarea Legii, după reexaminare, nici dacă această majoritate este diferită după cum legea este organică sau ordinară, intr-o altă opinie s-a susținut că legea ce nu ar putea fi respinsă tacit decât printr-o majoritate absolută (adoptarea unei moțiuni de cenzură) ar trebui să fie explicit admisă tot printr-o altfel de majoritate. Art.56 din Regulamentul Ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, republicat, s-a oprit la cea de-a doua soluție posibilă, prevăzând că legea organică reexaminată se va adopta cu majoritatea absolută, iar legea ordinară reexaminată se va adopta cu majoritatea simplă. Pe aceeași linie de idei, se consideră că punctul de vedere mai sus-exprimat nu ține seama de faptul că respingerea unei moțiuni de cenzură, depusă că urmare a angajării răspunderii politice a Guvernului în fața Parlamentului, poate să fie consecința imposibilității de a se reuni numărul de voturi necesar pentru adoptarea sa. Prin urmare, nu poate fi vorba de prezumția că proiectul de lege, în legătură cu care Guvernul și-a angajat răspunderea politică, a fost adoptat cu majoritatea membrilor Parlamentului României. Este soluția pentru care am optat și în studiul de față consacrat acestei instituții, tocmai pe considerentul că procedura de excepție are în vedere doar adoptarea Legii, pe calea angajării răspunderii Guvernului, în cazul reexaminării, singura excepție prevăzută de Constituție constând în necesitatea desfășurării unei ședințe comune.

O a doua situație în care Parlamentul poate reveni asupra legii adoptate în condițiile aplicării prevederilor art.114 din Constituție apare numai atunci când Curtea Constituțională ar constata neconstituționalitatea legii sau a unor prevederi din aceasta, în cadrul controlului anterior sau ulterior promulgării, fiind puse în aplicare dispozițiile art.147 alin.1 din Constituția republicată, situație deja reflectată în unele din cazurile enumerate mai sus. Și Președintele României se poate adresa Curții Constituționale, în măsura în care apreciază că legea prezintă anumite aspecte de neconstituționalitate. Aceeași posibilitate o au și celelalte subiecte de sesizare prevăzute la art.146 lit.a din Constituție, mai puțin Guvernul, care nu poate face acest lucru atâta timp cât chiar el a avansat proiectul de lege.

Într-o dimineață liniștită de toamnă, România rurală se trezește sub asediu. Nu de la ruși, nu de la inflație, ci de la bunicuțele care, vai de mine!, au îndrăznit să scoată pe trotuar două legături de ceapă și un ghem de usturoi, fără bon fiscal, fără casă de marcat, fără POS.

Bătrânica evazionistă

(Pamflet de actualitate fiscal-folclorică)

„Evaziuneeeee!”, răsună sirena economică a statului, în timp ce o dubă ANAF se oprește brusc lângă taraba improvizată dintr-o ladă de Pepsi. Trei inspectori, înarmați cu legitimații și un simț al umorului mort, se apropie de periculoasa infractoare — tanti Pipi, din Băleni, 78 de ani, posesoare de basma, dinți mai mult lipsă și o inimă mare cât TVA-ul la alimente.

- *„Acte pe marfă aveți, doamnă?”*, întreabă unul, sprijinindu-se cu mâinile pe șold.

- *„Am, maică... acte... de reumatism și de pensie mică”,* răspunde speriată bătrânica evazionistă.

Scena continuă cu dramatism de telenovelă: tanti Pipi fuge pe stradă, cu punguța de usturoi fluturând ca un steag al rezistenței. Localnicii filmează, iar hashtag-ul *#EvaziuneVerde* devine viral. Publicul se declară oripilat de faptul că bătrânica nu este sancționată exemplar.

Guvernul, fiind pe fază, promite că nu-i va scăpa nimeni și decide măsuri ferme:

• Dronele vor monitoriza tarabele spontane de pătrunjel, ceapă și usturoi.

• Se va introduce *„impozitul pe respirație rurală”.*

• Până în 2026, bunicuțele vor primi case de marcat cu bluetooth și training online despre *„facturare electronică la legătură”*.

Economia națională respiră ușurată: în sfârșit, s-a pus ordine în haos. Marile lanțuri de supermarketuri aplaudă discret din spatele rafturilor cu ceapă egipteană, la 8 lei kilogramul.

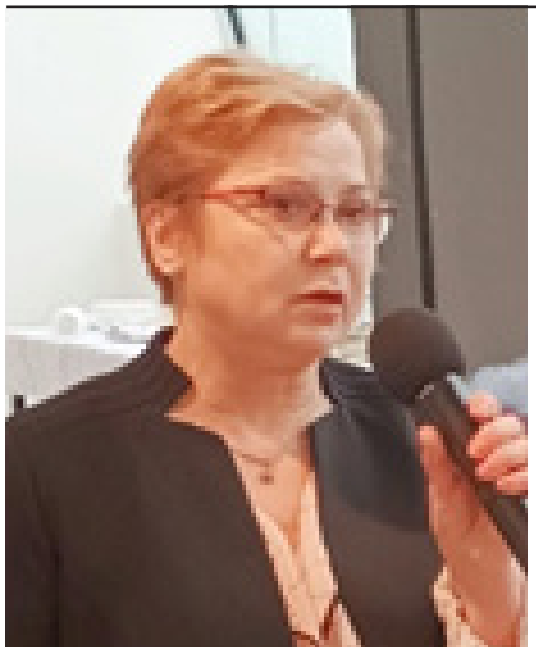
Undeva, într-un colț de sat, tanti Pipi își numără bănuții, oftează și zice:

- *„Să-mi fie rușine, Doamne ajută!...am vândut ceapă și pătrunjel la negru. Să vină să mă aresteze, că poate am dat și cu usturoi la alb. Doamne iartă-mă...!”*

Într-o țară unde miliardele se spală cu parfum de off-shore, lupta cu bunicuțele care vând pătrunjelul și gemul de ceapă își face norma cu o legătură de ceapă confiscată.

PS: În frumoasa noastră țară evaziunea reală trăiește în paradis fiscal, iar ceapa, pătrunjelul și gemul bunicii evazioniste sunt în arest preventiv...

Alin Tișe

Unii se întreabă de ce au nevoie scriitorii de aprecieri, de premii sau de diplome de recunoaștere a valorii muncii lor. La fel ca toți oamenii, și ei își doresc să fie cunoscuți, înțeleși și apreciați. În cazul lor, pentru a se ajunge la acest lucru, în primul rând trebuie să le fie citite operele.

AU SCRIITORII NEVOIE DE VALIDARE?

Însă nevoia de validare nu reprezintă doar o chestiune de ego, așa cum s-ar putea crede. Unii scriitori caută confirmarea externă, din dorința de raportare la ceilalți. Simt nevoia de a ști unde anume se situează față de unul sau altul. Însă cei mai mulți consideră recunoașterea ca un reper al muncii lor. De aceea astăzi, pe rețelele de socializare, nivelul de cultură al cititorilor unor texte (ușor deductibil uneori din comentariile de apreciere la textele în cauză) ne spune mult și despre nivelul la care se situează autorii acestora. Îi recomandă. La fel ca publicul prezent la evenimentele de lansare sau prezentare de carte, deși, la acest aspect ar fi mai multe lucruri de spus și de luat în calcul.

E știut faptul că, în general, scrisul e un act solitar. Pentru a se dedica pe deplin procesului de creație, cei care scriu se retrag în singurătate, din nevoia de concentrare și pentru ca imaginația să poată lucra nestingherită de interferențe din exterior. Ori, în această izolare voită și necesară, e greu de evaluat obiectiv calitatea scrierilor. Criteriile precum capacitatea de a-și aprecia valoric opera proprie sau încrederea și stima de sine, în cele mai multe cazuri, nu sunt suficiente pentru a oferi garanția calității unei opere literare.

Recunoașterea venită din exterior, din partea cititorilor sau a criticii în domeniu, le diminuează multora teama că opera lor nu ar avea prea mare însemnătate, le insuflă curaj și le dovedește că vocea lor a fost auzită. În plus, validarea le oferă și un sentiment de apartenență la o comunitate, chiar și atunci când e vorba doar despre un cenaclu sau orice fel de grupare literară. Nu se mai simt singuri, știind că oamenii îi înțeleg, că ajung la ei citindu-le și apreciindu-le opera.

Pe de altă parte, scrisul e un act de expunere a propriei ființe, prin urmare, presupune o înaltă vulnerabilitate. Chiar dacă vorbim despre opere de ficțiune, cei care le scriu, voit sau nu, se deschid către lume, prezintă fărâme din ei înșiși, idei proprii, emoții, speranțe, temeri… Desigur, scriitorii nu reprezintă singura categorie de oameni care fac asta, dar ei pun aceste lucruri pe hârtie, imortalizându-le astfel, apoi le expun unui public. Iar odată ce a fost publicată opera respectivă, nu mai au niciun control asupra ei. Ceea ce au transferat din eul propriu în scris nu le mai aparține.

Sigmund Freud, întemeietorul psihanalizei, spunea că ***„Ești stăpânul a ceea ce nu spui și sclavul a ceea ce vorbești”.*** În cazul scriitorilor, aceștia devin sclavii a tot ceea ce spun în scris. Din acest motiv, în momentul când primesc orice tip de validare, li se confirmă că vulnerabilitatea lor e răsplătită, că nu *„s-au cheltuit pe sine”* în zadar. Li se oferă bucuria deplină de a ști că anumite persoane rezonează cu tot ceea ce ei au împărtășit pe hârtie.

Și apoi, se spune că scrisul există tocmai pentru că există cititori, iar scriitori adevărați sunt cei cărora le sunt citite operele. Printr-o recunoaștere venită din exterior a calității acestora, ei primesc un semn că mesajul pe care l-au transmis a ajuns unde trebuie. Li se confirmă că a fost interceptat, înțeles și apreciat.

Ana VĂCĂRAȘU,
poetă și prozatoare, membră a Societății Scriitorilor Români

Consulatul României la Almería – alături de comunitatea românească din Andalucía

Consulatul României la Almería își desfășoară activitatea având ca principal obiectiv sprijinirea și asistarea cetățenilor români din circumscripția consulară, respectiv provinciile Almería, Jaén, Granada și Regiunea autonomă Murcia. Ușa Consulatului este mereu deschisă tuturor românilor care au nevoie de sprijin, îndrumare sau servicii consulare.

Cetățenii români pot solicita o gamă completă de servicii consulare – de la eliberarea documentelor de călătorie, acte notariale și de stare civilă, până la depunerea jurământului de credință față de statul român sau oficierea căsătoriilor. Toate serviciile disponibile în cadrul unei misiuni diplomatice române sunt oferite și la Almeria, într-un mediu sigur și prietenos.

Programările se pot realiza ușor, exclusiv online, prin intermediul platformei oficiale www.econsulat.ro, locuri disponibile fiind disponibile, de regulă, de la o zi la alta. Echipa Consulatului este mereu pregătită să ofere informații și asistență pentru a facilita accesul la servicii și pentru a sprijini rezolvarea rapidă a oricăror situații.

Consulatul dispune de un spațiu dedicat copiilor pentru ca timpul de așteptare să fie mai plăcut pentru cei mici, iar pentru familiile care ne trec pragul cu animale de companie, suntem bucuroși să precizăm că instituția este pet friendly.

De asemenea, Consulatul României la Almería este pregătit să acționeze cu promptitudine în orice situație de urgență sau criză consulară, oferind asistență consulară cetățenilor români aflați în dificultate.

Echipa Consulatului nu este activă doar la sediul instituției, ci și în teritoriu, fiind prezentă constant în mijlocul comunității. Reprezentanții Consulatului participă activ la evenimente organizate de mediul asociativ românesc, la slujbele și activitățile cultelor religioase, la întâlniri cu profesorii care predau limba, cultura și civilizația românească (LCCR), precum și la inițiative comunitare menite să consolideze legăturile dintre români și societatea locală.

În același timp, echipa consulară menține un dialog permanent cu autoritățile spaniole – Delegații și Subdelegații ale Guvernului, forțele de ordine, primării, reprezentanți ai administrațiilor portuare și alte instituții locale –, pentru a asigura o cooperare eficientă și pentru a sprijini comunitatea românească în toate domeniile.

Totodată, misiunea diplomatică organizează periodic întâlniri cu reprezentanți ai mediului asociativ, ai cultelor religioase și ai cadrelor didactice LCCR, cu scopul de a consolida cooperarea instituțională și de a menține o legătură constantă și eficientă.

De asemenea, sunt organizate, atât în format online, cât și fizic, întâlniri de lucru cu Biroul Atașaților pentru muncă și afaceri sociale din cadrul Ambasadei României la Madrid, pentru a identifica soluții concrete la problemele legate de muncă și protecție socială cu care se confruntă cetățenii români din Andaluzia.

Echipa Consulatului este una activă, empatică și dedicată misiunii sale, mereu aproape de comunitatea românească. Vă așteptăm cu încredere și cu brațele deschise, convinși că împreună putem construi o imagine frumoasă a României în Spania!

Consulatul României la Almería
Carretera Huércal de Almería 46, 04009
Almería
Tel: 950 625 963; 950 624 769

www.dvlogistica.com
643 063 263

DV® Logistica

COLETE LA DOMICILIU

FĂRĂ TAXE SUPLIMENTARE

SPANIA - ROMÂNIA
ȘI RETUR

Tel. Spania
(0034) 643 063 263
(0034) 642 882 812
(0034) 642 882 805

infodvlogistica@gmail.com
facebook.com/dvlogistica
www.dvlogistica.com

Tel. România
(004) 0770 691 632
(004) 0778 354 838